

www.teachmeproject.eu

Multimedia Didactics
- The Art and Science of Teaching Host Country Language –
2021-1-DE01-KA220-HED-000031184

**PRZEWODNIK PO NAUCZANIU JĘZYKÓW
OBCYCH Z PERSPEKTYWY
NEURODYDAKTYCZNEJ**

Ćwiczenia i narzędzia do nauczania języka kraju goszczącego w formule nauczania mieszanego (blended learning) i kursach online

Spis treści

Wprowadzenie.....	6
Część 1. Działania dydaktyczne z perspektywy neurodydaktycznej. Opisy i zastosowania – poziomy A1-B2.	7
CZYTANIE ZE ZROZUMIENIEM	7
Poziom zaawansowania: A1	7
Poziom zaawansowania: A2	9
Poziom zaawansowania: B1	11
Poziom zaawansowania: B2	13
ROZUMIENIE ZE SŁUCHU.....	15
Poziom zaawansowania: A1	15
Poziom zaawansowania: A2	17
Poziom zaawansowania: B1	19
Poziom zaawansowania: B2	21
PISANIE	23
Poziom zaawansowania: A1	23
Poziom zaawansowania: A2	25
Poziom zaawansowania: B1	27
Poziom zaawansowania: B2	29
MÓWIENIE.....	31
Poziom zaawansowania: A1	31
Poziom zaawansowania: A2	33
Poziom zaawansowania: B1	35
Poziom zaawansowania: B2	37
GRAMATYKA.....	40
Poziom zaawansowania: A1	40
Poziom zaawansowania: A2	42
Poziom zaawansowania: B1	44
Poziom zaawansowania: B2	46
SŁOWNICTWO	48
Poziom zaawansowania: A1	48
Poziom zaawansowania: A2	50
Poziom zaawansowania: B1	52
Poziom zaawansowania: B2	54

Część 2. Zintegrowane skrypty do <i>blended learning</i>. Przykłady dobrych praktyk – poziomy A1-B2	56
CZYTANIE ZE ZROZUMIENIEM	56
Poziom zaawansowania: A1	56
Poziom zaawansowania: A2	57
Poziom zaawansowania: B1	58
Poziom zaawansowania: B2	60
ROZUMIENIE ZE SŁUCHU	63
Poziom zaawansowania: A1	63
Poziom zaawansowania: A2	65
Poziom zaawansowania: B1	66
Poziom zaawansowania: B2	68
PISANIE	70
Poziom zaawansowania: A1	70
Poziom zaawansowania: A2	72
Poziom zaawansowania: B1	73
Poziom zaawansowania: B2	75
MÓWIENIE	77
Poziom zaawansowania: A1	77
Poziom zaawansowania: A2	78
Poziom zaawansowania: B1	79
Poziom zaawansowania: B2	81
GRAMATYKA	83
Poziom zaawansowania: A1	83
Poziom zaawansowania: A2	85
Poziom zaawansowania: B1	86
Poziom zaawansowania: B2	88
SŁOWNICTWO	89
Poziom zaawansowania: A1	89
Poziom zaawansowania: A2	90
Poziom zaawansowania: B1	91
Poziom zaawansowania: B2	92

Ten przewodnik jest częścią projektu Erasmus+ TEACHME [2021-1-DE01-KA220-HED-000031184]: „PR3: Metody i narzędzia do nauczania języka kraju przyjmującego w ramach blended learning i kursów online” i został ukończony w sierpniu 2023 r..

Partnerzy:

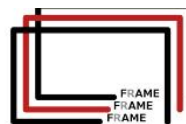
Johannes Gutenberg
Universität Mainz
(Germany)

PRISM Impresa Sociale
s.r.l.
(Italy)

PELICAN s.r.o.
(Czech Republic)

FRAME Fundacja Rozwoju
Aktywności
(Poland)

Universitatea
Transilvania Din Braşov
(Romania)

THE TEACH ME COMMUNITY

TEACH ME	
Multimedia Didactics - The Art and Science of Teaching Host Country Language	
Rodzaj działania	Erasmus+ KA220-HED - Partnerstwo na rzecz współpracy w dziedzinie szkolnictwa wyższego, 2021
Priorytety	HE: Stymulowanie innowacyjnych praktyk uczenia się i nauczania
<p><i>Europa rozkwita, gdy ludzie spotykają się i rozumieją. Język jest kompetencją kluczową. Chcemy umożliwić młodym Europejczykom studiowanie w innych krajach Europy. Jednocześnie skupiamy się na krajach, w których jest mniejsze zainteresowanie tematem i na językach, które są mniej rozpowszechnione. Nauka tych języków w stosunkowo krótkim czasie wymaga rozbudowanej dydaktyki i metodologii. Proces wyjazdu do obcego kraju na studia może być skomplikowany. Jedną z przeszkód mogą być umiejętności językowe. Nie opracowano jeszcze kompleksowej metodologii i dydaktyki szybkiego nauczania języka jako drugiego dla początkujących. W żadnym z krajów partnerskich nie stwierdzono wystarczającego wsparcia (zarówno dydaktycznego jak i formalnego). W poszukiwaniu rozwiązania opisanych powyżej problemów partnerzy projektu TeachME postanowili stworzyć narzędzia internetowe oparte na neurodydaktyce nie tylko dla studentów zagranicznych, ale także dla nauczycieli, edukatorów i animatorów tego typu intensywnych kursów językowych.</i></p> <p><i>Projekt przynosi znaczące rezultaty akademickie studentom, którzy chcą studiować w języku kraju przyjmującego, ponieważ oferuje innowacyjne połączenie nauczania synchronicznego i asynchronicznego. Studenci zagraniczni uzyskują autentyczne informacje o strukturach językowych, poznają słownictwo, kulturę i cywilizację, struktury gramatyczne specyficzne dla poszczególnych języków kraju przyjmującego oraz mechanizmy ich użycia. Wiążą odpowiednie struktury gramatyczne z dyskursem ustnym i pisany w rzeczywistych kontekstach komunikacyjnych. W przeciwieństwie do studentów, którzy spędzają czas w krajach, w których występują języki mniejszościowe i studiują w języku angielskim, chcemy, aby studenci zagraniczni nie tylko wybierali mniej pożądaną kraje, ale także zanurzyli się w języku i kulturze kraju goszczącego. W ten sposób uczniowie są bardziej połączeni z nauką i łączą wiedzę i umiejętności z innymi obszarami swojego życia.</i></p> <p><i>W oparciu o innowacyjne podejście do nauczania oczekujemy, że organizacje partnerskie przyciągną więcej studentów zagranicznych do studiowania na uniwersytetach w krajach partnerskich, w których obowiązuje mniej języków. Cele projektu TeachME to:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Zwiększyć liczbę młodych ludzi, którzy chcą uczyć się mniej popularnych języków europejskich.</i> • <i>Stworzyć model europejski: zestaw intensywnych programów językowych dostosowanych do potrzeb młodych ludzi zainteresowanych studiowaniem na zagranicznej uczelni w jednym z krajów partnerskich.</i> • <i>Promowanie współpracy transnarodowej i wzajemnego uczenia się między partnerami reprezentującymi różne sektory edukacji w celu ulepszenia systemów, struktur i procesów edukacyjnych.</i> • <i>Promowanie wymiany i widoczności dobrych praktyk, dialogu, wzajemnego uczenia się i współpracy między decydentami i zainteresowanymi stronami z krajów partnerskich.</i> 	

www.teachmeproject.eu

Wprowadzenie

W niniejszym przewodniku stosujemy w praktyce zasady neurodydaktyki, interdyscyplinarnej metody łączącej neuronaukę, naukę o edukacji, dydaktykę i psychologię (por. Moravcová i Maďarová 2016: 635). Włączając neurodydaktykę do nauki języka kraju goszczącego, nauczyciele mogą organizować procesy edukacyjne zgodnie z **osobowością ucznia** i koncentrować się na **motywacji do nauki** języka.

Wychodząc z założenia, że młodzież i dorośli potrzebują **konkretnych sytuacji edukacyjnych**, które uruchamiają aktywne procesy uczenia się, aby opanować określony język, niniejszy przewodnik składa się z dwóch części. Część 1 zawiera **72 ćwiczenia dydaktyczne** opisane z perspektywy neurodydaktycznej, zaś część 2 zawiera **24 zintegrowane skrypty**, które mogą być wykorzystywane w zaprezentowanej postaci lub jako punkty wyjścia w nauczaniu mieszanym. W obu częściach informacje są spójnie zorganizowane zgodnie z czterema poziomami według CEFR, tj. od A1 do B2, i obejmują najpierw *umiejętności receptywne* (czytanie i słuchanie), a następnie *umiejętności produktywne* (pisanie i mówienie), a także ćwiczenia mające na celu rozwój znajomości *gramatyki i słownictwa*.

W części 1, dla każdego poziomu nauki i dla każdego obszaru, znajdują się 3 sugestie dotyczące zajęć dydaktycznych. Wszystkie ćwiczenia zawarte w przewodniku zawierają: *formę pracy* (zbiorowa, indywidualna, grupowa itp.), *materiały* (np. fragmenty tekstów, kulka wykonana z papieru, obrazki, karty itp.), szczegółową *procedurę, cel* i pewne *neurodydaktyczne spostrzeżenia* (np. wykorzystanie humoru, reprezentacje wizualne, podejście wielozmysłowe itp.), które należy wziąć pod uwagę przy wyborze konkretnego ćwiczenia.

W części 2, dla każdego poziomu nauki i dla każdego obszaru, znajduje się jeden przykład zintegrowanego skryptu. Wszystkie skrypty zostały zaprojektowane z myślą o nauczaniu mieszanym i obejmują pięć elementów - fazę *wstępną, zasadniczą, nauczanie końcową, ocenę i kontynuację* - przy czym faza zasadnicza jest obowiązkowa i odbywa się na żywo, twarzą w twarz. Każdy scenariusz zawiera również jedno lub wszystkie działania dydaktyczne przedstawione w części 1, dzięki czemu przewodnik jest spójny i łatwy do naśladowania. Ponieważ istnieją komponenty, które odbywają się online, zawarliśmy również przykłady narzędzi, które mogą być wykorzystane podczas etapów oceny i / lub kontynuacji.

Zdajemy sobie sprawę, że podczas procesu edukacyjnego można wybrać wiele działań, ale jesteśmy przekonani, że te sugestie zmotywują nauczycieli do znalezienia najbardziej odpowiednich działań dla swoich uczniów i zintegrowania ich w spójne skrypty, aby uczniowie zwiększyli pewność siebie i zbudowali autonomię

Część 1. Działania dydaktyczne z perspektywy neurodydaktycznej. Opisy i zastosowania – poziomy A1-B2.

CZYTANIE ZE ZROZUMIENIEM

Poziom zaawansowania: A1

NIEKOŃCZĄCY SIĘ TEKST

Forma pracy:	indywidualna lub grupowa
Materiały:	przygotowany tekst
Pracედury:	Każdy uczeń lub grupa otrzymuje tekst napisany wielkimi literami, bez kropek i przecinków. Tekst powinien być związany z codziennym życiem uczniów. Uczniowie muszą rozpoznać granice słów, poprawnie używając wielkich i małych liter oraz znaków interpunkcyjnych. Uczniowie mogą przepisać cały tekst poprawnie lub zaznaczyć tylko granice słów. <i>np., MOJABABCIABYŁAULEKARZABOBOLAŁJĄBRZUCH.</i>
Cel:	rozdźnianie i nauka nowych słów, wzmocnienie wiedzy uczniów w zakresie słownictwa, morfologii i gramatyki.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Wykorzystanie tekstu związanego z życiem uczniów pomaga im lepiej zrozumieć znaczenie tego ćwiczenia i zapamiętać to, czego się nauczyli. Znajoma sytuacja zwiększa motywację, zainteresowanie, a tym samym uwagę. Współpraca między uczniami pozytywnie wpływa na ich relacje i tworzy bezstresową atmosferę, co skutkuje większym zaangażowaniem uczniów oraz ich zdolnością do myślenia, zapamiętywania i przypominania.

LIST OD DYSLEKTYKA

Forma pracy:	praca grupowa (zbiorowa, w parach, indywidualna)
Materiały:	teksty pełne błędów ortograficznych i błędów w strukturze zdań (alternatywnie: fragmenty zdań lub fragmenty tekstu, karty, tablica itp.)
Procedury:	Nauczyciel dCeli uczniów na trzysobowe grupy. Każda grupa otrzymuje tekst (oparty na słownictwie i wiedzy gramatycznej z poprzednich lekcji), w którym pisownia (lub kolejność zdań) jest nieprawidłowa. Każda grupa musi przepisać tekst poprawnie tak szybko, jak to możliwe. Następnie każdy zespół odczytuje poprawiony tekst. Każdy zespół kontynuuje, dopóki nie popełni błędu. Wybrany tekst powinien być związany z uczniami, być zabawny i mieć formę listu. <i>np., Kohany Janek, co robisz? Píše do ćiebie, rzeby dać ci znać, rze mam nowego dziewczynę. Jest bardzo pienkna.</i>

Cel:	doskonalenie umiejętności czytania, czytania na forum, wzbogacanie słownictwa, doskonalenie gramatyki i poprawnej pisowni oraz współpraca między uczniami.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Forma i treść tekstu łączą się z codziennym życiem ucznia, zwiększając jego relacyjność i zainteresowanie. Co więcej, uczniowie wcielają się w rolę nauczyciela. Odgrywanie ról jest atrakcyjnym ćwiczeniem utrwalającym słownictwo.

PRZESUŃ SŁOWA

Forma pracy:	zbiorowa
Materiały:	tekst do przeczytania dla każdego ucznia
Procedury:	<p>Każdy uczeń otrzymuje kartkę z tym samym tekstem. Uczniowie czytają na zmianę. Każdy uczeń czyta jedno zdanie. Przed czytaniem nauczyciel wybiera konkretne słowa, które są często wymieniane w tekście i przypisuje je do uczniów. Każdy uczeń otrzymuje jedno słowo. Za każdym razem, gdy słowo zostanie wspomniane, osoba, która jest za nie odpowiedzialna, musi zobrazować dane słowo za pomocą pantomimy. Uczniowie mogą za każdym razem wykonywać inny gest.</p> <p>np.: Uczeń otrzymuje słowo "tancerz". Za każdym razem, gdy jest ono (lub jego forma) czytane, uczeń musi wykonać pantomimę - udawać baletnicę, Michaela Jacksona, zatańczyć taniec kurczaka itp. Im bardziej kreatywnie i zabawnie, tym lepiej.</p>
Cel:	poprawa umiejętności czytania, zwiększenie pewności siebie i umiejętności publicznego czytania, wzbogacenie słownictwa i pobudzenie kreatywności uczestników. Co więcej, zwiększa to zdolności poznawcze uczniów i szybkość przetwarzania informacji..
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Połączenie wymiaru ruchowego, wzrokowego i słuchowego ze słownictwem to skuteczny sposób na przyspieszenie nauki. Humor pozytywnie wpływa na stopień koncentracji, zdolność do przechowywania informacji i budowania pozytywnego klimatu, co skutkuje redukcją stresu i uwalnianiem endorfin. Ruch sam w sobie zwiększa krążenie krwi w naszym mózgu, zwiększając naszą zdolność myślenia. Ta aktywność pomaga uczniom utrzymać zainteresowanie i koncentrację, przechowywać informacje, zatrzymywać je i przypominać sobie

PYTANIA

Forma pracy:	Einzelarbeit, Plenum
Materiały:	Tekst
Procedury:	Każdy uczeń indywidualnie czyta przygotowany przez nauczyciela tekst. Następnie pisze do niego kilka (3-5) pytań. Nauczyciel aranżuje wymianę pytań i określa czas potrzebny na udzielenie na nie odpowiedzi. Następnie uczniowie prezentują pytania i odpowiedzi na forum klasy.
Cel:	ćwiczenie czytania ze zrozumieniem oraz umiejętności wybierania potrzebnych informacji
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Przygotowywanie pytań dla kolegów zwiększa w uczniach zaangażowanie w działanie (z reguły pragną wymyślić jak najtrudniejsze pytania) oraz motywację, które są kluczowe w procesie uczenia się. Tworzenie i zadawanie pytań jest jednym ze sposobów na aktywizację uczniów. Nie tylko pracują w sposób bardziej zmotywowany i skoncentrowany, ale także rozwijają lepszą świadomość tego, jak najlepiej uczyć się języka.

SPACER PO GALERII

Forma pracy:	indywidualna, zbiorowa
Materiały:	tekst podcelony na fragmenty, kartki z ćwiczeniami
Procedury:	Nauczyciel przygotowuje tekst, dzieląc go na mniejsze fragmenty i przyklepiając je w różnych miejscach klasy. Uczniowie zostają poinformowani, że znajdują się w galerii sztuki, ale zostało im X minut do zamknięcia. Każdy z uczniów dostaje kartkę, na której jest krótkie zadanie do wykonania (prawda/fałsz, wyszukiwanie w tekście odpowiedzi na pytanie, uzupełnianie brakujących informacji, szeregowanie w kolejności, itp.). Uczniowie spacerują po sali, czytają fragmenty tekstu i wykonują polecenia. Po upływie określonego czasu, uczniowie prezentują wyniki swojej pracy na forum klasy.
Cel:	ćwiczenie czytania ze zrozumieniem i umiejętności wyszukiwania potrzebnych informacji.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Rozczłonkowanie materiału i możliwość zapoznawania się z nim we własnym tempie jest jedną z metod uczenia się przyjaznych mózgowi. Ruch jest jednym z kluczowych elementów poprawiających zdolność zapamiętywania. Ciekawa forma ćwiczenia również wpływa pozytywnie na zaangażowanie uczniów i ich chęć uczestnictwa.

QUIZ

Forma pracy:	indywidualna
Materiały:	tekst, pytania opracowane w aplikacji typu Kahoot!
Procedury:	Nauczyciel rozdaje uczniom tekst, który uczniowie muszą przeczytać. Następnie logują się do aplikacji i rozwiązują przygotowany przez nauczyciela test. Nauczyciel wyświetla wyniki na tablicy, żeby uczniowie je widzieli. Na zakończenie nauczyciel omawia te punkty, w których pojawiły się problemy. Można również poprosić, żeby uczniowie sami ułożyli krótki quiz dla kolegów.
Cel:	ćwiczenie umiejętności czytania ze zrozumieniem
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Wykorzystanie technologii cyfrowych, do których uczniowie są przyzwyczajeni, może pozytywnie wpłynąć na ich zaangażowanie w lekcję. Uczniowie przyzwyczajeni do środowiska wielozmysłowego chętniej zwracają uwagę na interesujące, kolorowe obrazy i możliwość korzystania z nowych technologii. Dodatkowo, elementy grywalizacji zwiększają motywację uczniów.

DZIENNIK PODWÓJNEGO ZAPISU

Format pracy:	indywidualna, w parach
Materiały:	tekst do czytania, tabela z dwiema kolumnami
Procedury:	Uczniowie czytają tekst, z którym związane jest ćwiczenie. Otrzymują arkusz podCelony na dwie kolumny: w pierwszej kolumnie zapisują wybrany fragment/wyrażenie/nowe słowa tak, aby w drugiej kolumnie mogli zanotować swoje komentarze, pytania, cytaty, osobiste wrażenia, uczucia, emocje, a nawet wyciągnąć z tekstu istotne rzeczy.
Cel:	skłonienie uczniów do powiązania tekstu z ich ciekawością i doświadczeniem
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie stymuluje krytyczne myślenie i poprawia słownictwo, rozumienie i zapamiętywanie treści przez uczniów. To interaktywne ćwiczenie promuje wspólne uczenie się, aktywuje wcześniejszą wiedzę i obecne emocje oraz wspiera związek między czytaniem a pisanem. Wzmacnia to fakt, że myśli/reakcje, które uczniowie rejestrują, powinny stanowić połączenie między tekstem a nimi samymi ("tekst do siebie") lub tekstem a innym tekstem ("tekst do tekstu").

SZEŚĆ MYŚLĄCYCH KAPELUSZY

Forma pracy:	praca w grupie
Materiały:	sześć kolorowych czapek, arkusze ćwiczeń, tekst do czytania
Procedury:	Uczniowie zostają podCeleni na sześć grup i poproszeni o podejście do tekstu z określonej perspektywy, w zależności od noszonego kapelusza. Nauczyciel będzie prowadził i wspierał uczniów poprzez zadawanie pytań: grupa żółtych kapeluszy ("Optymista"), aby "zobaczyć" tekst w pozytywnym świetle, czerwony kapelusz ("Intuicyjny"), aby wyrazić swoje uczucia/emocje dotyczące danej kwestii, biały kapelusz ("Ten, który myśli obiektywnie"), aby zaoferować informacje na temat tekstu, Celony kapelusz ("Kreatywny"), aby wymyślić kreatywne pomysły, niebieski kapelusz ("Kierownik"), aby podsumować tekst lub wyciągnąć wnioski i grupa czarnych kapeluszy ("Sędzia"), aby wyrazić krytyczne sądy
Cel:	zachęcenie uczniów do spojrzenia na tekst na różne sposoby, pobudzenie kreatywności uczestników w oparciu o odgrywanie ról zgodnie z wybranym kapeluszem.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Aktywność ta stymuluje potencjał twórczy uczniów, zapewnia im potrzebę ruchu oraz dodaje odwagi i pewności siebie w wykorzystywaniu emocji jako potężnego narzędzia. Ponadto aktywuje zdolność do podejmowania decyzji i rozwija inteligencję językową, logiczną i interpersonalną.

RZUCANIE ŚNIEŻKAMI

Forma pracy:	zbiorowa, grupowa
Materiały:	kula wykonana z papieru (z pytaniami i zadaniami)
Procedury:	Każdy uczeń otrzymuje kartkę papieru, na której zapisuje pytanie związane z dowolną kwestią, której nauczył się z tekstu. Papier zawierający pytania jest przekształcany w piłkę i rzucony od jednego ucznia do drugiego. Po otrzymaniu jednej piłki/pytania uczniowie mają czas na udzielenie odpowiedzi. Opcjonalnie, gdy uczniowie odpowiadają na pytania, nauczyciel robi notatki, aby ocenić odpowiedzi.
Cel:	zbadanie kreatywności uczniów w zadawaniu pytań i odpowiadaniu na nie, poprzez pomysłową zabawę w grupach
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie łączy umiejętności integracyjne i procesowe; ćwiczenie sprawi, że uczniowie będą dynamiczni, ponieważ nie tylko muszą myśleć, czytać, pisać, pytać i mówić, ale także muszą wykonywać aktywność fizyczną, zwijając papier i rzucając nim. W ten sposób jest to również zabawny sposób uczenia się, ponieważ uczniowie rzucają papierowymi kulkami do innego ucznia, jakby bawili się śnieżkami.

CZYTANIE TEKSTÓW NA RÓŻNE TEMATY

Forma pracy:	indywidualna, zbiorowa
Materiały:	teksty do czytania (autentyczne materiały dydaktyczne)
Procedury:	Ogólnie rzecz biorąc, każdy tekst, który stwarza okazję do komunikacji, może być wykorzystany w nauce języka w zależności od poziomu uczniów. Odpowiednie zadania mogą obejmować zarówno podstawowe pytania dotyczące rozumienia, jak i ćwiczenia gramatyczne lub ćwiczenia opinii związane z większymi kontekstami.
Cel:	doskonalenie czytania, ćwiczenie słownictwa
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Autentyczne teksty, które odnoszą się do codziennego świata uczniów, mają większe szanse na zapamiętanie. Korzystna jest również praca nad tekstami, które zawierają dalsze powiązania dotyczące bieżących treści nauczania po początkowym wprowadzeniu. W ten sposób uczniowie mogą znaleźć odpowiednie zamknięcie tematu. Jeśli uczniowie otrzymają informacje, które mają coś wspólnego z ich życiem, łatwiej zapamiętają zawarte w nich aspekty językowe.

CO TU JEST NIE TAK?

Forma pracy:	indywidualna, grupowa, w parach
Materiały:	teksty z niepoprawnymi słowami
Procedury:	Uczestnicy otrzymują teksty z błędnymi słowami, a następnie muszą je poprawić cyfrowo lub twarzą w twarz. Jeśli interakcja jest nieco mniejsza w przypadku formatów <i>blended learning</i> , nauczyciel może zdecydować, czyja jest kolej na podanie następnego słowa lub uczestnicy sami decydują, kto powinien być następną osobą
Cel:	doskonalenie czytania, ćwiczenie słownictwa
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Podobnie jak łączenie rzeczy z tej samej kategorii, równie skuteczne jest identyfikowanie tego, co do niej nie pasuje. Wspiera to również wzajemnie powiązane myślenie i zwiększa uwagę, ponieważ uczniowie muszą uważnie patrzeć/słuchać.

CO BYŚ ZROBIŁ?

Forma pracy:	grupowa, zbiorowa
Materiały:	karty z wypisanymi trudnymi sytuacjami (tyle, ile jest grup)
Procedury:	<ol style="list-style-type: none">1. Zdecyduj, ile historii chcesz rozpowszechnić i utwórz odpowiednią liczbę małych grup.2. Daj każdej grupie inną historię, która zawiera szczególnie trudną lub wartą omówienia sytuację. Należy ją przeczytać i omówić. Wszyscy uczestnicy powinni zrozumieć tekst - ale niekoniecznie każde słowo - i być w stanie odtworzyć go własnymi słowami. Ponownie zbierz teksty (10 minut).3. Utwórz nowe grupy, w których co najmniej jeden uczestnik zajmie się każdą historią.4. W nowych grupach uczestnicy opowiadają sobie nawzajem swoje historie (5 minut na historię).5. Na koniec uczestnicy mają kolejne 10-15 minut na podzielenie się historiami, które szczególnie ich zainteresowały - pytając: "Co byś zrobił w tej sytuacji?". <p>Uwaga:</p> <ul style="list-style-type: none">• Jeśli chcesz, możesz poprosić grupy o krótkie sprawozdanie z tego, które historie miały najbardziej rozbieżne opinie.• Interweniuj tak mało, jak to możliwe podczas aktywności, ale odnotuj ważne błędy do późniejszego ich poprawienia.
Cel:	rozwój czytania globalnego, parafrazowania i narracji
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Wymiana osobistych opinii i ocen jest dobra dla dynamiki grupy i promuje społeczne uczenie się. Odniesienie do świata reprezentuje zaangażowanie uczestników w planowanie kursu i zwiększa znaczenie materiału edukacyjnego, a tym samym trwałe przechowywanie w pamięci długotrwałej.

ROZUMIENIE ZE SŁUCHU

Poziom zaawansowania: A1

WSZYSTKIE PTAKI LATAJĄ WYSOKO

Forma pracy:	praca w grupach
Materiały:	-
Procedury:	<p>Najpierw uzgadniany jest ogólny temat - na przykład: "jadalny". Nauczyciel lub uczeń wypowiada serię słów: kielbasa - chleb - skórka od banana - truskawka - ... Uczniowie muszą wstać przy każdym słowie, które opisuje coś do jedzenia (tj. kiedy mówi się "skórka od banana", należy usiąść).</p> <p><i>Wariant 1:</i> Prawda czy fałsz? Ktoś formułuje poprawne lub błędne zdania. W przypadku poprawnych zdań musisz wstać (Bawaria to kraj związkowy w Niemczech), a w przypadku błędnych musisz pozostać w pozycji siedzącej (W Szwajcarii mówi się po hiszpańsku).</p> <p><i>Wariant 2:</i> Mam 7 rodzeństwa Każdy uczeń mówi coś o swoim życiu. Pozostali uczestnicy decydują, wstając (<i>tak</i>) lub siadając (<i>nie</i>), czy im wierzą. Przykład: Byłem już w Paryżu. - Mam pięcioro rodzeństwa. - Codziennie jem czekoladę.</p>
Cel:	ćwiczenie różnych grup słownictwa
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Gra obejmuje <i>ruch/ćwiczenia fizyczne</i> , które pomagają ożywić koncentrację i odświeżyć umysły uczniów podczas lekcji. Podstawowym rezultatem ćwiczenia jest wzmocnienie zdolności uczniów do rozumienia tekstu mówionego, zapoznanie się z różnicami w wymowie różnych słów i odkrycie prawidłowego znaczenia każdego wymienionego terminu

CHIŃSKIE SZEPTY

Forma pracy:	zbiorowa, praca w grupach
Materiały:	-
Procedury:	Uczestnicy siedzą w kręgu. Jedna osoba szepcze słowo lub zdanie do ucha osoby siedzącej obok niej. Ta ostatnia szepcze to, co słyszy, do ucha sąsiada i tak dalej. Na koniec ostatnia osoba obok osoby, która rozpoczęła rundę, może powiedzieć, co zrozumiała.
Cel:	ćwiczenie słuchania i rozumienia wypowiedzianych słów/zdań oraz umiejętności koncentrowania się na znaczeniu, aby móc przekazać wiadomość dalej.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Głównym rezultatem tego ćwiczenia jest <i>rozwój kompetencji komunikacyjnych</i> . Co więcej, może to przynieść grupie trochę zabawy, gdy wynik różni się od pierwotnej wiadomości, a także może pomóc uczniom znaleźć słowa i zwroty, których nie zrozumieli poprawnie w grze.

WYCIĄGNIJ TO

Forma pracy:	praca w grupach, praca w parach
Materiały:	tablica, marker/kreda
Procedury:	<p>Uczniowie postępują zgodnie z instrukcjami krok po kroku dotyczącymi obrazu. Na przykład, jeśli nauczyciel chce, aby narysowali dom, instrukcje mogą brzmieć następująco:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Narysuj duży kwadrat na środku strony. - Następnie narysuj mały prostokąt pionowo na dole kwadratu. - Narysuj dwa małe kwadraty po obu stronach prostokąta. - Teraz narysuj duży trójkąt na wierzchołku największego kwadratu. <p>Instrukcje te powinny prowadzić uczniów w kierunku ukończonego obrazu, który nie jest rozpoznawalny aż do końcowych instrukcji. Aby pomóc uczniom, możesz dać im wstępnie napisane instrukcje dla kilku obrazów i pozwolić im wybrać spośród nich. Następnie uczniowie pokazują swoje prace, aby sprawdzić, czy ich rysunki były zgodne z podanymi instrukcjami.</p> <p>Alternatywnie, uczeń może czytać instrukcje innym uczniom lub dwa zespoły mogą przekazywać instrukcje sobie nawzajem.</p>
Cel:	ćwiczenie i utrwalanie znajomości terminów opisujących miejsce, kształt i pozycję ("pod", "kwadrat", "na górze" itp.) oraz używanie ich we własnych zdaniach.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie to łączy instrukcje dźwiękowe z interpretacją wizualną. To <i>wielozmysłowe zadanie</i> pomaga uczniom ćwiczyć i wzmacniać połączenie między otrzymaną wiadomością dźwiękową, jej interpretacją w ich umysłach i ostateczną wizualizacją na tablicy. Ponadto zachęca uczniów do <i>współpracy</i> i polegania na wzajemnych instrukcjach w celu osiągnięcia pożądanego rezultatu.

REKONSTRUKCJA TEKSTU

Forma pracy:	indywidualna, w parach, zbiorowa
Materiały:	przygotowany przez nauczyciela tekst
Procedury:	Nauczyciel czyta kilka razy specjalnie przygotowany, zawierający konkretne struktury gramatyczne, krótki tekst (około 50-60 słów). Uczniowie najpierw indywidualnie starają się zanotować jak najwięcej informacji. Następnie łączą się w pary i porównują notatki, uzupełniają i poprawiają informacje. W kolejnym etapie pracy dwie pary łączą się w grupę czteroosobową i powtarzają czynności. Na koniec pracy powinni zrekonstruować tekst czytany na początku przez nauczyciela.
Cel:	ćwiczenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem oraz selektywnego słuchania
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Kilkuetapowe działanie, możliwość konsultacji z innymi i wspólne zbieranie materiałów zmniejsza stres związany z ryzykiem niewykonania zadania, co wpływa na lepszą pracę neuroprzekazników. Dodatkowo orientacja na interakcje wspomaga proces uczenia się, gdyż uczniowie muszą przedstawić swoje notatki, porównać je z innymi, wybrać najlepsze, negocjować i dyskutować ze sobą. Interakcja jest szczególnie silna, gdy uczniowie są aktywnie zaangażowani w przygotowanie, wykonanie i kontrolę zadań i ćwiczeń

JESTEM TEGO PEWIEN

Forma pracy:	indywidualna, w parach
Materiały:	-
Procedury:	Uczniowie wysłuchują nagrania 2-3 razy i w tym czasie notują istotne informacje w formie tabeli z dwiema kolumnami: „jestem pewien” oraz „nie jestem pewien”. W pierwszej zapisują te informacje, które dobrze zrozumieli i są pewni ich znaczenia i funkcji w tekście. W drugiej notują informacje niekompletne, co do znaczenia i roli których nie mają całkowitej pewności. Następnie łączą się w pary i porównują swoje notatki, uzupełniają je. Na koniec każda para prezentuje zebrane informacje...
Cel:	ćwiczenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem oraz selektywnego słuchania
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Orientacja na interakcje wspomaga proces uczenia się, gdyż uczniowie muszą przedstawić swoje notatki, porównać je z innymi, wybrać najlepsze, negocjować i dyskutować ze sobą. Interakcja jest szczególnie silna, gdy uczniowie są aktywnie zaangażowani w przygotowanie, wykonanie i kontrolę zadań i ćwiczeń. W ćwiczeniach tego typu promowana jest autonomia uczniów, którzy sami dochodzą do rozwiązania problemu. Nauczyciel nie podaje gotowych odpowiedzi, a wspiera, towarzyszy i naprowadza na właściwą drogę, gdy dostrzeże problemy uczniów.

GDZIE JEST MÓJ POCIĄG?

Forma pracy:	indywidualna
Materiały:	bilety kolejowe
Procedury:	Każdy z uczniów otrzymuje bilet kolejowy. Przez chwilę analizują zawarte na nim informacje. Następnie lektor podaje komunikaty w taki sposób, jak na dworcu kolejowym. Wstają ci uczniowie, którzy usłyszą dane swojej podróży. Nauczyciel może wcześniej przygotować w różnych częściach sali punkty, które będą odpowiadać numerom peronów i torów. Wtedy uczniowie muszą ustawić się w odpowiednim miejscu klasy. Można również dodać komunikaty o opóźnieniach oraz zmianach numerów peronów. Wtedy uczniowie muszą prawidłowo zareagować, zmieniając miejsce.
Cel:	powtórzenie i utrwalenie wiadomości dotyczących podróży pociągiem oraz ćwiczenie słuchania ze zrozumieniem
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie zorientowane na działanie oferuje uczącym się sytuacje i tematy, z którymi studenci mogą się zetknąć w prawdziwym życiu. Uczniowie dostrzegają jego przydatność, gdyż byli lub będą w podobnej sytuacji, a to wpływa pozytywnie na ich zaangażowanie w pracę, a przez to również na proces uczenia się i zapamiętywania. Wykorzystana zostaje również kontekstualizacja: ćwiczenie jest związane z rzeczywistością i umożliwia naukę treści i autentycznego języka. Uczniowie mogą przećwiczyć w klasie zdania i konstrukcje, które będą miały zastosowanie w podobnych sytuacjach poza kursem, czemu sprzyjają materiały autentyczne. Elementy ruchu związane z przemieszczaniem się po sali także wspomagają procesy uczenia się oraz znajdują szczególne uznanie u kinestetyków.

SŁUCHANIE EMOCJI

Format pracy:	indywidualna
Materiały:	tekst do słuchania
Procedury:	Podczas słuchania wiadomości audio (dialogu lub monologu) uczniowie powinni opisać, jak czują się ludzie, zgodnie z tonem ich głosów. Powinni zidentyfikować obecność lub brak emocji (ton neutralny, zaangażowany, zdystansowany) oraz rodzaj okazywanych emocji (szczęśliwy, smutny, wściekły, niespokojny itp.). Zadanie to można wesprzeć wizualnie za pomocą emotikonów/obrazków.
Cel:	promowanie uczenia się międzykulturowego, zrozumienie ludzkich emocji wynikających ze słów, ćwiczenie formułowania hipotez.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie angażuje <i>zmysł słuchu i koncentruje się na emocjach</i> . Ćwiczenie promuje <i>międzykulturowe uczenie się</i> , ponieważ uczniowie muszą zwracać uwagę na melodię zdania i dostosowywać swoje obserwacje do wcześniejszej wiedzy kulturowej na temat wyrażania emocji.

KARTY W GÓRĘ

Forma pracy:	zbiorowa
Materiały:	karty ze słowami kluczowymi z tekstu do słuchania
Procedury:	Kluczowe terminy z tekstu do słuchania są zapisywane na kartkach i rozdawane uczniom. Używając ich, uczestnicy odtwarzają tekst, który zwraca uwagę na kluczowe terminy. Należy wcześniej sformułować hipotezy dotyczące treści tekstu do słuchania. Alternatywnie, ćwiczenie może być wykorzystane w sposób wymagający - każdy uczeń otrzymuje kilka kart zawierających odpowiedź na dopasowane zadanie (np. są proszeni o wysłuchanie treści audio i uzupełnienie brakujących słów / fraz z tekstu z lukami w oparciu o treść audio). Karta z poprawną odpowiedzią jest podnoszona w powietrze. Uczeń, któremu uda się podnieść rękę jako pierwszemu, może zdobyć punkt.
Cel:	ćwiczenie aktywnego słuchania, rozluźnienie poprzez ruch
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Aktywność obejmuje <i>ćwiczenia fizyczne</i> ; koncentruje się na <i>ustalaniu znaczenia</i> zgodnie z dwoma rodzajami danych wejściowych (dźwiękowych i pisemnych), zapewniając w ten sposób <i>wielozmysłową</i> ekspozycję.

DWIE PRAWDY I KŁAMSTWO

Forma pracy:	zbiorowa/praca w parach
Materiały:	-
Procedury:	Zacznij od przykładu: Wypowiedz trzy zdania: dwa prawdziwe i jedno kłamstwo. Mogą one dotyczyć twojego życia, upodobań, doświadczeń lub przygód, wydarzeń historycznych lub treści tekstu. Uczniowie próbują zidentyfikować kłamstwo. Następnie każdy uczeń przygotowuje i prezentuje swoje własne trzy zdania (na forum lub w parach). Cel uczenia się może być różny - od wykorzystania wcześniejszej wiedzy po konsolidację struktur gramatycznych i/lub ćwiczenie mówienia.
Cel:	zachęcanie do słuchania szczegółów
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	W zależności od celu uczenia się, ćwiczenie może koncentrować się na <i>spostrzeżeniach międzykulturowych</i> i może obejmować <i>emocje</i> lub <i>humor</i> . Jednocześnie ćwiczenie może podnieść poziom <i>motywacji wewnętrznej</i> poprzez wykorzystanie osobistych doświadczeń (opowiadanie osobistych historii).

CO SŁYSZAŁEŚ?

Forma pracy:	zbiorowa
Materiały:	różne terminy
Procedury:	<p>Uczniom pokazywane są różne terminy (do 20). Następnie odtwarzany jest tekst do słuchania. Około 75% terminów pochodzi bezpośrednio z tekstu audio, a około 25% to słowa niepowiązane. Uczniowie muszą zaznaczyć, które terminy słyszeli.</p> <p><i>Wewnętrzne zróżnicowanie:</i> Dla każdej grupy uczniów można przygotować różne terminy.</p> <p>Uwaga: W przypadku stosowania w <i>blended learning</i> nauczyciel może wyświetlać pojęcia za pośrednictwem ekranu.</p> <p><i>Warianty:</i> Od łatwego do trudnego: wyrażenia są we właściwej kolejności - więcej poprawnych niż niepoprawnych wyrażen - mniej trudnych słów - wiele niepoprawnych lub prawie wyłącznie poprawnych wyrażen - wyrażenia są pomieszane - więcej wyrażen. Jeśli to możliwe, uczniowie powinni mieć możliwość wyboru, jak trudne ma być ich zadanie danego dnia.</p>
Cel:	uważne słuchanie informacji
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Uważne słuchanie zwiększa uwagę, a jeśli uczniowie nadal nie czują się pewnie z nowym słownictwem, pomaga wybrać między prawdopodobnie właściwymi i niewłaściwymi słowami.

ROZUMIENIE ZE SŁUCHUMATERIAŁU RADIOWEGO/WIADOMOŚCI

Forma pracy:	indywidualna, praca w grupach, zbiorowa
Materiały:	wiadomości mówione lub segment radiowy
Procedury:	<p>Wiadomości stanowią korzystny materiał do nauki, ponieważ służą jako autentyczne źródło do nauczania języków obcych. Jeśli chodzi o naukę języków obcych, dostępnych jest wiele zasobów, które są specjalnie dostosowane do potrzeb osób uczących się języków. Uczestnicy słuchają fragmentu i muszą odpowiedzieć na pytania lub podzielić się swoim punktem widzenia zgodnie z omawianym tematem.</p> <p><i>Uwaga:</i> W formatach <i>blended learning</i> nauczyciel musi upewnić się, że fragmenty są odtwarzalne i zrozumiałe oraz że istnieją odpowiednie warunki techniczne.</p>
Cel:	uważne słuchanie informacji
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Materiał językowy, który odnosi się do bieżących wydarzeń, ma znaczenie i może być wdrażany do codziennego życia w celach praktycznych. Jest to dobry sposób wyrażania opinii i dobry punkt wyjścia do dalszych dyskusji, co jest korzystne dla wzajemnie powiązanego uczenia się.

KTO MÓWI PRAWDĘ?

Forma pracy:	zbiorowa
Materiały:	<ul style="list-style-type: none"> • Przykładowe zdjęcia, zdjęcia reklamowe, pocztówki artystyczne (naklejone na karton) • Makieta (kawałek kartonu, który wygląda jak zdjęcia lub pocztówki od tyłu). <p>Ważne: Tyły zdjęć, kart i makiety muszą wyglądać tak samo.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Koperty na zdjęcia lub karty.
Procedury:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Umieść zdjęcie i makietę w kopercie. 2. Poproś 2 uczestników, aby na chwilę wyszli z tobą za drzwi. Każdy uczestnik wybiera jedną z dwóch kopert. 3. Teraz wyjaśnij dwóm uczestnikom, że będą opisywać obraz. 4. Jednak tylko jeden uczestnik ma zdjęcie; drugi ma makietę. 5. Powiedz uczestnikowi z makietą, aby wyobraził sobie obraz, który dobrze zna, np. zdjęcie w kalendarzu. 6. Daj uczestnikom 2 minuty na wymyślenie opisu. 7. W międzyczasie wróć do klasy i powiedz, że wszyscy usłyszą 2 opisy obrazka. Jednak tylko jeden uczestnik mówi o obrazku, drugi "kłamie". 8. Dwóch uczestników wchodzi do klasy i rozmawia o swoich zdjęciach przez 2-3 minuty. 9. Klasa może spekulować, kto ma zdjęcie. 10. Następnie uczestnicy próbują dowiedzieć się, czy ich przypuszczenia były prawidłowe, zadając pytania. <p>Uwagi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy muszą trzymać zdjęcie lub makietę w taki sposób, aby klasa nie widziała, kto co trzyma w rękach. • Po dwóch lub trzech rundach możesz dać obu uczestnikom zdjęcie lub makietę.
Cel:	rozmowa o cechach charakterystycznych, praca nad wyrażeniami opisowymi, przegląd przyimków i przymiotników
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Procedura zadania przypominająca zagadkę dodaje element grywalizacji do nauczania i jest korzystna dla motywacji uczniów. Jest to również przydatne zadanie do ćwiczenia niewerbalnych sygnałów komunikacyjnych, ponieważ uczestnicy muszą dowiedzieć się, która osoba kłamie.

PISANIE

Poziom zaawansowania: A1

KIEDY DWOJE LUDZI SIĘ SPOTKAŁO

Forma pracy:	praca w parach
Materiały:	papier, długopis
Procedury:	Nauczyciel wybiera temat, z którym uczniowie zostali już zapoznani (w restauracji, pytanie o drogę, tworzenie planu). Następnie uczniowie dobierają się w pary, a ich zadaniem jest napisanie krótkiego i prostego dialogu między dwiema osobami w określonej sytuacji, np. w restauracji. Uczniowie mogą być jak najbardziej kreatywni, mogą włączać zabawne sytuacje itp. w ramach swoich ograniczonych umiejętności językowych. Gdy dialog jest gotowy, uczniowie zaczynają go ćwiczyć. Ćwiczenie to można wzbogacić, wykonując dialog przed klasą. Uczniowie mogą wyobrazić sobie, że są w tej sytuacji i uczynić ją jak najbardziej realistyczną, w tym intonację, gesty itp.
Cel:	aktywowanie wyobraźni uczniów, rozwijanie umiejętności pisania, łączenie ich rzeczywistych doświadczeń z nabytym językiem
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie to pozwala uczniom wykazać się kreatywnością i działać niezależnie. Jest to doskonała okazja do zwiększenia kreatywności i wykorzystania wyobraźni, wzmocnienia współpracy między uczniami, włączenia elementów humoru i stworzenia pozytywnego środowiska w klasie. Buduje silniejsze relacje między uczniami, tworząc bezstresowe, zachęcające środowisko. Wykorzystywanie sytuacji związanych z życiem uczniów pomaga im dostrzec znaczenie tego działania dydaktycznego. Znane sytuacje zwiększają motywację, zainteresowanie i uwagę.

NAPISAĆ HISTORIĘ OD NOWA

Forma pracy:	praca w grupach (opcjonalnie praca indywidualna, praca w parach)
Materiały:	krótkie, znane historie na poziomie A1
Procedury:	Uczniowie dzielą się na grupy 3-5 osobowe. Każda grupa uczniów otrzymuje krótkie opowiadanie w formie pisemnej (najlepiej dobrze znane wszystkim). Celem jest przereklamowanie tekstu w oparciu o kryteria ustalone przez nauczyciela, np. zastąpienie każdego rzeczownika innym. W takim przypadku uczniowie nie piszą już o <i>Trzech małych świnkach</i> , ale o <i>Trzech małych filiżankach kawy</i> . Nauczyciel zachęca uczniów do kreatywności i zabawy. Na koniec każda grupa czyta na głos "nową" historię. Uczniowie mogą ją ulepszyć, uzupełniając swój występ pantomimą.
Cel:	stymulowanie kreatywności uczniów, zwiększanie zakresu słownictwa, budowanie współpracy i pozytywnych doświadczeń wśród kolegów z klasy, pogłębianie umiejętności uczniów w zakresie publicznego czytania i prezentacji.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie to jest doskonałą okazją do rozwijania kreatywności i wykorzystania wyobraźni, wzmocnienia współpracy między uczniami, włączenia elementów humoru i stworzenia pozytywnego środowiska w klasie. Elementy te mają pozytywny wpływ na emocje, zwiększając motywację, zdolność koncentracji i zapamiętywania, a także ducha wspólnoty, co skutkuje bardziej efektywną nauką

ZROBIŁ, CO, GDZIE

Forma pracy:	połączenie pracy indywidualnej i zbiorowej
Materiały:	papier i długopisy
Procedury:	<p>Uczniowie wspólnie stworzą historię. Każdy uczeń otrzymuje kartkę papieru. Na górze kartki każdy najpierw zapisuje przymiotnik i zagina górną część kartki tak, aby następna osoba nie widziała zapisanych słów. Następnie wszyscy uczniowie przesyłają kartkę do osoby siedzącej obok nich. Następnie każdy zapisuje "kto" i powtarza poprzednią czynność - zgina papier i wysyła go do osoby siedzącej obok. Kontynuują z następującymi pytaniami:</p> <ol style="list-style-type: none">1) jaki – niebieski, miły... (przymiotnik)2) kto - mama, drzewo, Emma... (osoba, rzecz)3) co robił - wspinął się, spał, bawił się... (czasownik)4) kiedy - wiosną, o 17:00, w nocy5) gdzie - w szkole, na szczycie domu... (miejsce)6) z kim/czym - ze swoim psem, przyjacielem, długopisem... (osobą, rzeczą)7) dlaczego - ponieważ... byli za starzy; była ładna pogoda (powód, dla którego on/ona to zrobił/a) <p>Kiedy uczniowie zapiszą ostatnie "dlaczego", podają kartkę ponownie. Nadszedł czas na przeczytanie historyjek.</p>
Cel:	stymulowanie kreatywności i wyobraźni, ćwiczenie umiejętności pisania i czytania, weryfikacja i przyswajanie słownictwa.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Wykorzystanie humoru i kreatywności zwiększa zainteresowanie uczniów, ich uwagę, motywację i ducha wspólnoty, zmniejsza stres oraz tworzy pozytywne i bezpieczne środowisko, które zwiększa zdolność myślenia, zapamiętywania, przypominania i utrzymywania uwagi.

ZAPROSZAM NA PRZYJĘCIE

Forma pracy:	indywidualna, w parach/grupowa
Materiały:	przykłady różnych zaproszeń
Procedury:	Najpierw uczniowie czytają i analizują teksty zaproszeń dostarczone przez nauczyciela. Następnie w niewielkich grupach/parach starają się wybrać zdania i zwroty typowe dla tej formy. W kolejnym kroku na podstawie analizowanego materiału i z pomocą nauczyciela ustalają schemat zaproszenia. W grupach/parach podejmują próbę zredagowania zaproszenia dla kolegów z grupy na imprezę urodzinową. Następnie wszystkie grupy/pary prezentują swoją pracę i wspólnie dokonują korekty.
Cel:	Zapoznanie uczniów z nową formą pisemną, ustalenie jej schematu oraz rozwijanie sprawności pisania
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Praca zespołowa prowadzi do aktywnego uczestnictwa, pozytywnego zaangażowania emocjonalnego, lepszej socjalizacji, aktywacji wielu zmysłów i lepszego zrozumienia. Codzienna sytuacja, z którą uczniowie mogą się utożsamiać oraz widzieć dla siebie przyszłe korzyści zwiększa poziom motywacji. Samodzielne odkrywanie reguł również przyczynia się do większego zaangażowania uczniów.

CO BYŁO DALEJ

Forma pracy:	indywidualna, zbiorowa
Materiały:	-
Procedury:	Nauczyciel wypowiada dowolne krótkie zdanie, np. "Wsiadła do samochodu i odjechała". Uczniowie spędzają kilka minut na wymyślaniu pytań, które mogą zadać, aby uzyskać więcej informacji. Następnie zadają je nauczycielowi i notują odpowiedzi. Po zebraniu dodatkowych informacji każdy uczeń pisze historię inspirowaną tym zdaniem, wykorzystując zdobytą wiedzę.
Cel:	ćwiczenie kreatywnego pisania
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Im bardziej zabawne i śmieszne odpowiedzi nauczyciela, tym lepiej, gdyż wykorzystanie śmiechu i humoru na lekcji przynosi wiele korzyści. Część ćwiczenia, w której uczniowie zadają pytania, sprawia, że aktywnie uczestniczą w przygotowaniu ćwiczenia i całym procesie uczenia się.

ROZTRZĘSIONE HISTORIE

Forma pracy:	indywidualna
Materiały:	odpowiednio przygotowane przez nauczyciela teksty
Procedury:	Nauczyciel rozdaje uczniom teksty i informuje ich o zadaniu: w świecie tekstu było trzęsienie ziemi i słowa oraz zdania przemieściły się. Uczniowie muszą spróbować zrekonstruować tekst do formy pierwotnej lub innej, która również zachowa sens. Na koniec uczniowie prezentują wyniki swojej pracy.
Cel:	ćwiczenie w zakresie koherencji i kohezji tekstu oraz logicznego porządku organizacji tekstu.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Nietypowa forma ćwiczenia, zmiana codziennych czynności wzbudza pozytywne emocje u uczniów, a te przekładają się na efektywność ich pracy. Dopuszczenie innych wersji niż oryginał nauczyciela daje uczniom możliwość wykazania się kreatywnością oraz samodzielnego działania. Możliwość przedstawienia swojej wersji na forum klasy oraz rozmowa z innymi uczniami na ten temat wspiera budowanie relacji społecznych oraz wspomaga interakcje rówieśnicze.

DZIENNIKARSTWO

Forma pracy:	indywidualna
Materiały:	osobisty plik w komputerze lub osobisty dziennik w miękkiej oprawie bądź zeszyt.
Procedury:	<p>Ucniowie są zachęceni do prowadzenia codziennego lub cotygodniowego dziennika na tematy osobiste, ale bardziej krytycznie, na temat ich refleksji na temat tego, czego nauczyli się w klasie, wyzwań, przed którymi stanęli oraz strategii, których użyli, aby przezwyciężyć te wyzwania. Są oni proszeni o nazwanie opisywanego zagadnienia i uczuć, z jakimi się do niego odnoszą oraz o umieszczenie tego w zdaniu wstępnym akapitu. Następnie proszeni są o opisanie swoich reakcji na dany nowy element lub napotkany problem i rozwinięcie głównej myśli, używając zdań pomocniczych, aby szczegółowo rozwinąć główny aspekt poprzez opisanie, wyjaśnienie i przykład. Akapit powinien kończyć się małą introspekcją i możliwym rozwiązaniem. Na każde zagadnienie należy przeznaczyć tylko jeden akapit..</p> <div style="border: 1px dashed blue; border-radius: 20px; padding: 10px; margin: 10px 0;"> <p>Przykład:</p> <p style="text-align: right;"><i>Wpis do dziennika</i></p> <p style="text-align: right;"><i>23 stycznia 2023</i></p> <p><i>Dzisiaj nauczyciel W-Fu zasugerował, że powinniśmy mieć zajęcia na świeżym powietrzu, mimo że były tylko 2° C. Poczułem się oburzony. Było bardzo zimno i zupełnie niestosowne było bieganie w snickersach po lodzie i oddychanie mroźnym powietrzem. Ponieważ właśnie wyzdrowiałem z poważnego przeziębienia, a 10 moich kolegów z klasy z powodu tego samego powodu urwało się z lekcji, uznałem jego decyzję za niewłaściwą. Chciałem powiedzieć o tym mojemu nauczycielowi, ale nie miałem odwagi, ponieważ kwestionowanie decyzji nauczyciela nigdy nie jest dobrym pomysłem. Czy powinienem być bardziej odważny, jeśli sytuacja się powtórzy? Z pewnością poproszę o opinię moją mamę, która jest nauczycielką i może lepiej podejść do sprawy od wewnątrz.</i></p> </div>
Cel:	ćwiczenie konstruowania akapitów i opisywania problemów
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Zadanie to pomaga rozwinąć krytyczne myślenie, introspekcję, spojrzenie na rzeczy z odpowiedniej perspektywy, wgląd w pewne kwestie, analizę problemu, wyrażanie osobistych opinii, kwestionowanie rzeczywistych kontekstów i generowanie rozwiązań.

KREATYWNE PISANIE

Forma pracy:	praca w parach lub w grupach
Materiały:	karty obrazkowe = podpowiedzi wizualne (np. gra Dixit) i zeszyty.
Procedury:	Uczniowie otrzymują zestaw kart z obrazkami zawierającymi różne elementy: postaci w różnych kontekstach w różnych strojach, przedmioty, widoki, przyrodę, instrumenty, zwierzęta, scenerie itp. z których można losowo wybrać 5. Aby rozbawić uczniów, moment wyboru może stanowić zabawę samą w sobie, a 2 uczniów zostanie poproszonych o stawienie się przed klasą i przypadkowe wybranie kart. W parach lub grupach uczniowie są proszeni o stworzenie historii na podstawie wybranych podpowiedzi, aktywując swoją wyobraźnię i tworząc fikcyjny świat, który może wspierać rozwój ich pomysłów. Pod koniec ćwiczenia historie są udostępniane innym, aby wyłonić zwycięzcę i nagrodzić go w głosowaniu.
Cel:	pobudzenie kreatywności, przekształcenie wskazówek wizualnych w spójny tekst i ćwiczenie kreatywnego pisania z przewodnikiem.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie to opiera się na grze, wykorzystując Dixit wprowadzoną w celu jego zainicjowania, ale jest również grywalizacją, ponieważ wybory są głównym działaniem uczniów podczas tworzenia historii, zwycięzcy są wybierani na końcu, a zabawa jest głównym elementem przez cały czas trwania ćwiczenia. Ponadto ćwiczenie obejmuje ruch, zarówno na początku ćwiczenia, przy wyborze kart, jak i na końcu, kiedy grupy dzielą się swoimi historiami. Co więcej, ćwiczona jest wyobraźnia, więc mózg aktywuje umiejętności miękkie. Ważniejsze jest jednak to, że ćwiczenie to umożliwia transfer informacji ze wskazówek wizualnych do tekstu pisanego.

BLOGOWANIE

Forma pracy:	indywidualna / w parach / w grupach
Materiały:	Komputer PC / tablet / telefon komórkowy / laptop i połączenie z internetem
Procedury:	Uczniom zostaje przydzielony temat, odpowiedni do ich wieku i zainteresowań, ale bardzo realistyczny, zgodny z niektórymi debatami/tematami dnia. Następnie są proszeni o stworzenie wpisu na blogu indywidualnie, w parach lub grupach, nie wcześniej niż po przedstawieniu im niezbędnych informacji dotyczących tego rodzaju tekstu i jego funkcji. W tym celu muszą również aktywować swoje umiejętności cyfrowe, ponieważ można korzystać ze specjalnych platform, od platform dydaktycznych, takich jak ClassDojo, po prawdziwe platformy blogowe, takie jak WordPress, Ghost lub Tumblr. Uczniowie muszą być świadomi kilku aspektów, takich jak kreatywne pisanie z jego swobodą wypowiedzi, logiczna argumentacja pomysłów, krytyczne myślenie, pisanie publiczne, styl dziennikarski i wyniki społeczne.
Cel:	ćwiczenie pisania funkcjonalnego
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Aktywność ta zachęca do aktywacji umiejętności krytycznego myślenia i argumentacji, rozwija empatię, ale jednocześnie poprawia procesy takie jak pamięć i refleksja, pomagając w ten sposób uczniom skuteczniej zatrzymywać nowe informacje, jako sposób na lepsze zrozumienie i przetwarzanie informacji.

PROGRAM KULINARNY

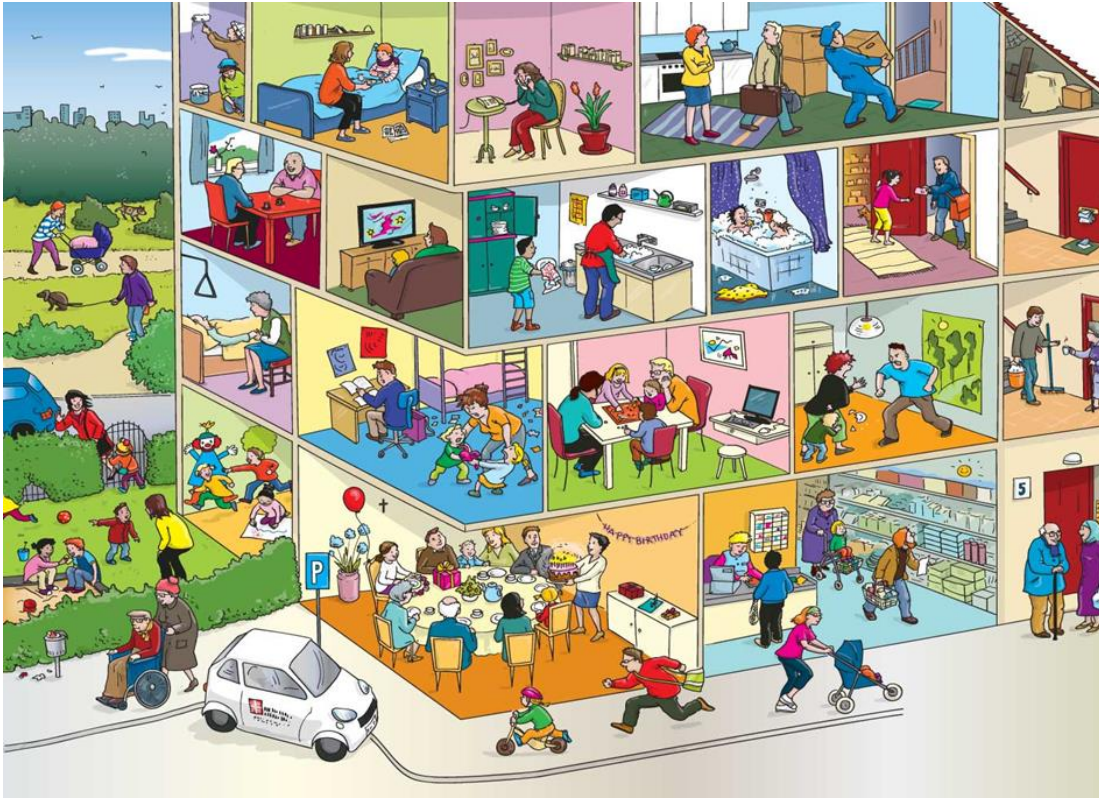
Forma pracy:	indywidualna, zbiorowa
Materiały:	karta pracy ze składnikami
Procedury:	<p>Każdy uczestnik otrzymuje kartę pracy. Następnie zbierane są czasowniki związane ze znaczeniem słowa "gotować" (np. <i>smażyć, marynować, mieszać, piec, dusić</i> itp.). Następnie uczestnicy wybierają cztery składniki z karty pracy (plus ilości) i wymyślają przepis z ich użyciem. Następnie uczestnicy prezentują przepis tak, jakby przygotowywali go przed publicznością.</p> <p>Uwaga: Następnie uczestnicy mogą porozmawiać o nawykach żywieniowych, ulubionych potrawach itp.</p> <p>W przypadku zastosowania w formacie <i>blended learning</i> nauczyciel może użyć narzędzia online do burzy mózgów, w którym uczestnicy mogą współpracować i gromadzić słownictwo. Podczas pisania przepisu kamery i dźwięk mogą być wyłączone w celu skupienia uwagi, a czas na ukończenie zadania może być określony. Rozmawiając o przepisach i innych tematach związanych z jedzeniem, najlepiej jest włączyć wszystkie kamery, ponieważ zwiększa to interakcję.</p>
Cel:	ćwiczenie pisania funkcjonalnego
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Zadanie to zapewnia możliwość bycia kreatywnym, a element teatralny z ruchami i gestami pomaga budować długotrwały wpływ na naukę, jednocześnie zwiększając pewność siebie poprzez zabawę.

PISANIE TEKSTÓW O SOBIE

Forma pracy:	indywidualna, w grupach, zbiorowa
Materiały:	w razie potrzeby fragmenty językowe lub wsparcie dydaktyczne pomagające w zrozumieniu struktury tekstu
Procedury:	<p>Uczestnicy piszą tekst z osobistymi odniesieniami.</p> <p><i>Uwaga:</i> Pisanie tekstów jest wyzwaniem dla uczniów, więc jest to odpowiednie ćwiczenie do przygotowania między zajęciami - biorąc pod uwagę fakt, że nauczyciel przekazuje odpowiednią informację zwrotną. W formatach <i>blended learning</i> nauczyciele powinni utrzymywać długość tekstu w granicach tak, aby trwające zajęcia nie były "przerywane" zbyt długimi fazami pisania. Popularne tematy do pisania w języku obcym to rodzina, rodzinne miasto lub ulubione rzeczy.</p> <p><i>Alternatywa:</i> Mniej wymagającą wersją zwykłego tekstu są tak zwane małe jedenastki. Uczestnicy muszą napisać krótki tekst składający się z jedenastu słów zapisanych w pięciu wersach. Każda linijka ma swoją specyfikację, np. aktywność lub charakterystykę (szczegółowe instrukcje są dostępne online).</p>
Cel:	ćwiczenie pisania funkcjonalnego

Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Podczas pisania osobistych tekstów często miło jest, gdy uczniowie mogą wyrazić coś, co jest dla nich istotne. Ma to efekt motywacyjny. Podobnie jak w przypadku małych jedenastek, zabawne podejście do języka pomaga rozwijać sieci pamięci w mózgu i dodaje kreatywności i zabawy.
--	---

ZDJĘCIA JAKO PODPOWIEDZI DO PISANIA

Forma pracy:	indywidualna, zbiorowa
Materiały:	zdjęcia
Procedury:	<p>Obrazki to świetny sposób na rozpoczęcie pisania. Szczególnie dobrze sprawdzają się obrazy niejednoznaczne lub takie, które wskazują na coś ukrytego lub większy kontekst (ukryte przedmioty, quizy). W takim przypadku uczestnicy mogą przyjmować założenia, relacjonować własne doświadczenia, wyrażać swój punkt widzenia lub rozmawiać o możliwych scenariuszach.</p> <p>Uwaga: Aby zapewnić przejrzystość struktury i postęp w nauce, zaleca się umieszczenie opisu obrazka na początku (<i>Co widzisz?</i>) przed przedstawieniem zadań transferu.</p> <p>(Źródło: Wimmelbild_Familie.jpg, dorotheewolters.de)</p>
Cel:	ćwiczenie pisania funkcjonalnego
Spostrzeżenia neurodydaktyczne :	Wrażenia wizualne są dobrym sposobem na powtórzenie słownictwa w stymulujący sposób lub zapewnienie okazji do mówienia o treści obrazu i o sobie (słowa kluczowe: uczenie się kontekstowe, odniesienie do życia codziennego).

MÓWIENIE

Poziom zaawansowania: A1

CO TO ZA SŁOWO?

Forma pracy:	zbiorowa, w parach, w grupach
Materiały:	papier, tablica (opcjonalnie)
Procedury:	Przed rozpoczęciem gry nauczyciel powtarza z uczniami nowe słownictwo. Jeden uczeń siada przed tablicą przodem do klasy. Za uczniem nauczyciel pokazuje reszcie klasy obrazek oznaczający jedno słowo lub wyrażenie. Zadaniem uczniów jest opisanie tego, co znajduje się na obrazku bez użycia tego słowa. Uczeń stojący przed resztą klasy zgaduje słowo.
Cel:	powtórzenie i wzbogacenie słownictwa, rozwinięcie umiejętności (publicznego) przemawiania, zwiększenie zdolności poznawczych uczniów i szybkości przetwarzania informacji.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Tworzenie i zadawanie pytań to skuteczny sposób na aktywizację uczniów, utrzymanie ich uwagi i zwiększenie ich zaangażowania. Połączenie aspektów wizualnych i werbalnych usprawnia naukę i poprawia uwagę uczniów. Ćwiczenie to wymaga współpracy między uczniami i budowania wzajemnego szacunku.

SKOJARZENIA

Forma pracy:	Praca w grupach
Materiały:	-
Procedury:	Uczniowie ustawiają się w dwóch rzędach po jednej stronie sali, twarzą do przeciwnej strony sali. W każdym rzędzie znajduje się taka sama liczba uczniów. Następnie nauczyciel wybiera jedno słowo, które uczniowie już znają i wypowiada je na głos. Uczniowie na końcu rzędu muszą powiedzieć słowo, które jest powiązane z poprzednim, np. samochód - autobus - samolot itp. Kiedy uczeń powie właściwe słowo, przechodzi do tyłu rzędu. Wygrywa zespół, który jako pierwszy dotrze na przeciwległą stronę sali. Nauczyciele mogą wzmocnić pozytywne środowisko, łącząc słowa z pantomimą. Każde słowo musi być uzupełnione pantomimą
Cel:	ćwiczenie funkcji poznawczych i wymowy, poszerzanie i weryfikowanie słownictwa, wzmacnianie współpracy i komunikacji między uczniami.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ruch jest istotnym elementem poprawiającym pamięć. Łączenie rzeczy należących do tej samej kategorii wspomaga wzajemnie powiązane myślenie, a współzawodnictwo i praca zespołowa zwiększają motywację uczniów, co skutkuje lepszą koncentracją, szybkością myślenia i chęcią uczestnictwa. Pantomima powodująca śmiech pomaga zmniejszyć stres i stworzyć pozytywne środowisko, które znacząco wpływa na uwagę i pamięć.

KAMELEONY

Forma pracy:	Zbiorowa
Materiały:	-
Procedury:	Każdy uczeń tworzy fikcyjną osobę ze szczegółowymi informacjami na jej temat (wiek, płeć, wykształcenie itp.) i wciela się w tę postać, wykorzystując wizualne i słuchowe aspekty postaci (akcent, głos, cechy fizyczne itp.) Na przykład <i>jestem 80-letnią Afroamerykanką z garbem i problemami z chodzeniem</i> . Im zabawniej i bardziej kreatywnie, tym lepiej. Następnie uczniowie wchodzi do klasy i przedstawiają się sobie nawzajem. Drugi uczeń słucha uważnie i stara się zapamiętać jak najwięcej o drugiej fikcyjnej postaci. Gdy obaj uczniowie skończą się przedstawiać, wcielają się w fikcyjną postać drugiego ucznia. Każdy uczeń kontynuuje z nową postacią i szuka nowego kolegi z klasy, aby wymienić się postaciami. Na koniec każdy uczeń prezentuje swoją obecną postać przed resztą klasy. Uczeń, który stworzył oryginalną postać, przedstawia jej pierwowzór. Następnie klasa porównuje te wersje (w celu ustalenia różnic i podobieństw).
Cel:	trening pamięci, rozwijanie umiejętności komunikacyjnych, identyfikacja kulturowych, płciowych i innych założeń i stygmatów, wykorzystanie kreatywności poprzez tworzenie i prezentację nowych postaci.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie to obejmuje ruch, który zwiększa zdolność myślenia uczniów. Wcielanie się w fikcyjne postacie we wszystkich aspektach stworzy relaksujące środowisko, uzupełnione śmiechem. Aspekty te mają pozytywny wpływ na uwagę i przechowywanie informacji, a także na tworzenie więzi wśród uczniów, co dodatkowo wzmacnia pozytywny klimat w klasie.

MIASTO, W KTÓRYM CHCIAŁBYM MIESZKAĆ

Forma pracy:	indywidualna
Materiały:	informacje z internetu, zdjęcia, prezentacja multimedialna
Procedury:	Nauczyciel w formie prezentacji multimedialnej prezentuje kilka wybranych miast. Podaje informacje dotyczące lokalizacji, wielkości, zabytków i atrakcji. Następnie uczniowie mają wybrać jedno miasto (może być inne niż zaprezentowane przez nauczyciela), zebrać na jego temat potrzebne informacje i stworzyć prezentację na jego temat w dowolnej formie. Na zakończenie uczniowie argumentują, dlaczego wybrali akurat to miasto i dlaczego właśnie w nim, chcieliby zamieszkać. Na zakończenie lekcji należy przeznaczyć kilka minut na dyskusję, porównać oczekiwania, plusy i minusy omówionych miast.
Cel:	zapoznanie uczniów z popularnymi miastami, ćwiczenie słownictwa związanego z życiem w mieście, umiejętność prezentowania zebranych informacji, rozwijanie umiejętności argumentowania.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Odwołanie do własnych doświadczeń i pragnień (personalizacja treści) zwiększa motywację i zaangażowanie uczniów. Możliwość swobodnego wyboru sposobu prezentacji pozwala na dobór najlepszej metody, a także zwiększenie atrakcyjności zajęć, gdyż efekt końcowy zostanie przedstawiony w rozmaity sposób. Sposobność do zadawania pytań i komentowania to okazja do aktywizacji uczących się.

JAK DOJŚĆ DO...?

Forma pracy:	indywidualna, w parach
Materiały:	mapki przedstawiające plan miasta, kartki z nazwami obiektów miejskich
Procedury:	Każdy uczeń otrzymuje mapkę. Wszyscy spacerują po „mieście”, czyli klasie. W dowolnych momentach losują kartki, na których napisane jest, gdzie się obecnie znajdują oraz jakiego punktu poszukują. Uczeń musi podejść do innej osoby i zapytać o wskazanie drogi, np.: „Przepraszam, jestem w aptece. Jak dość do supermarketu?”.
Cel:	ćwiczenie wskazywania drogi, powtórzenie nazw obiektów miejskich oraz przymków określających lokalizację
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	W tym ćwiczeniu nacisk położony jest na rozwój kompetencji komunikacyjnej oraz umiejętności działania. Sytuacja autentyczna, z którą uczniowie mogą się utożsamiać oraz zobaczyć jej przydatność w prawdziwym życiu i możliwość na jej powtórzenie w sytuacji pozaszkolnej jest równie ważny. Zwiększa się zaangażowanie uczniów. Budowane są także relacje społeczne i umiejętność interakcji w języku obcym.

CO SIĘ STAŁO?

Forma pracy:	indywidualna, zbiorowa
Materiały:	karty do gry
Procedury:	W zależności od liczebności grupy można to ćwiczenie przeprowadzić indywidualnie (w małych grupach) lub podzielić grupę na mniejsze zespoły. Uczeń lub reprezentant drużyny losuje kartę. Na każdej wypisane są informacje: kto, gdzie, kiedy, napotkana rzecz. Zadaniem ucznia jest wymyślenie kilkudzaniowej historyjki, która będzie zawierała wszystkie wymienione informacje. Za zrealizowanie zadania uczeń/drużyna otrzymuje punkt.
Cel:	zachęcenie do mówienia, ćwiczenie spontanicznych wypowiedzi
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie wprowadza na lekcję elementy zabawy, śmiechu i humoru, co zmniejsza stres związany z nauką, ryzykiem niepowodzenia. Forma turnieju pozytywnie wpływa na motywację wewnętrzną uczniów i ich zaangażowanie. Duża swoboda treści zachęca uczących się do kreatywnego i nieszablonowego myślenia.

50/50 LUB PRZESTAŃ MÓWIĆ

Forma pracy:	grupowa, w parach lub indywidualna
Materiały:	-
Procedury:	Przed rozpoczęciem gry nauczyciel prosi uczniów o wymyślenie lub przypomnienie sobie anegdoty. Uczeń opowiada anegdotę w czasie przeszłym. Gdy nauczyciel klaszcze w dłonie, uczeń kontynuuje opowieść, ale w sposób gestykulacyjny. Nauczyciel ponownie daje sygnał i uczeń ponownie mówi. Uczniowie są zachęcani do wyrażania się jak gawędziarz, artykułowania i zmiany tonu, aby przyciągnąć uwagę publiczności. Po zakończeniu gry nauczyciel prosi publiczność o podsumowanie historii lub wyrecytowanie jednego z odegranych fragmentów. Alternatywnie, uczeń naśladuje krótką anegdotę. Po zakończeniu scenki inny uczestnik zapisuje historię. W przypadku rozumienia ustnego: jeden uczeń opowiada anegdotę ustnie, podczas gdy inny jednocześnie ją naśladuje.
Cel:	opowiedzenie historii/anegdoty z przeszłości, rozwijanie umiejętności wystąpień publicznych.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Po pierwsze, aktywność ta pozwala na wielozmysłowe podejście: słuch i wzrok. Im bardziej mózg jest stymulowany na różne sposoby, tym bardziej się rozwija. Po drugie, ćwiczenie to obejmuje aktywną pedagogikę, w której uczeń staje się świadomy siebie poprzez ruch. Wreszcie, ćwiczenie to może opierać się na humorze, ponieważ gesty mogą być zabawne.

RECENZJA

Forma pracy:	grupowa, w parach lub indywidualna
Materiały:	kwestionariusz, telefon komórkowy lub dyktafon (opcjonalnie)
Procedury:	Przed rozpoczęciem gry nauczyciel prosi uczniów o dobranie się w pary: dziennikarz i rozmówca. Rozmówcy wybierają film, który ostatnio oglądali. Dziennikarze przygotowują listę pytań. Uczniowie odgrywają wywiad przy wyjściu z kina. Ewentualnie dziennikarz prosi reżysera lub aktorów filmu o samokrytykę.
Cel:	wyrażanie opinii przy użyciu różnych struktur gramatycznych i zwrotów funkcjonalnych, aktywowanie słownictwa związanego z opisem postaci i sytuacji oraz rozwijanie świadomości międzykulturowej i krytycznego myślenia.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	To ćwiczenie wymaga dużo ruchu i odgrywania ról. Następnie wymaga pracy zespołowej, pedagogiki opartej na projektach, która ma sprawić, że wszyscy uczniowie będą aktywni. Obejmuje również aktywację pamięci w celu lepszego przyswojenia wiedzy. Promuje natychmiastową informację zwrotną poprzez nagrywanie. Informacja zwrotna jest niezbędna do dostosowania połączeń neuronowych. Jeśli jest ona negatywna, może pozwolić na mechanizmy korekcyjne w mózgu i umożliwia ograniczenie powtarzania błędów. Jeśli informacja zwrotna jest pozytywna, pozwala na

	zwiększenie dopaminy, uczucie dobrego samopoczucia i satysfakcji oraz nagłe pragnienie i motywację do ponownego skosztowania tej samej przyjemności.
--	--

SŁOŃCE I KSIĘŻYC

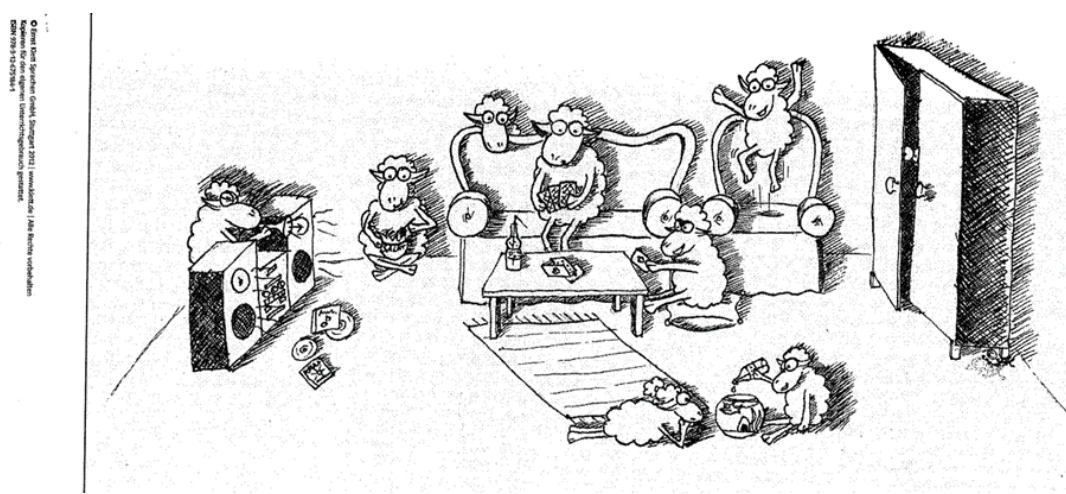
Forma pracy:	grupowa lub w parach
Materiały:	karty z parami przeciwieństw
Procedury:	<p>Nauczyciel przygotowuje pary przeciwieństw. Nie ma ograniczeń co do kreatywności: szczęśliwy - smutny, gorący - zimny, warzywo - mięso, radio - telewizor itp. Jedno słowo jest przymocowane do każdej strony sali. Uczestnicy proszeni są o stanięcie przy jednym ze słów. Następnie pojawiają się różne możliwości:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>wersja do pracy w grupach:</i> Grupa musi przygotować krótkie oświadczenie o tym, dlaczego wybrane słowo jest lepsze lub dlaczego wybrali właśnie to słowo. • <i>Wersja do pracy indywidualnej</i> Uczestnicy otrzymują piłkę. Pierwsza osoba, która ma piłkę, wypowiada zdanie związane z danym słowem (np. <i>Kiedyś słuchałem radia i wkrótce chcę znów go posłuchać</i>) i przekazuje piłkę grupie przeciwnej. Wypowiedzi są wymieniane w tę i z powrotem, dopóki wszyscy czegoś nie powiedzą. Aby umożliwić wewnętrzne zróżnicowanie, można pozostawić grupie decyzję o tym, ile mówi każda osoba. <i>Alternatywnie</i>, ćwiczenie można wykorzystać do wprowadzenia nowych tematów. Można postawić przedstawić tezę lub przeciwstawną tezę. Dwa rogi pokoju mogą być oznaczone jako "zgoda" i "niezgoda". Uczestnicy mogą ustawić się pomiędzy biegunami i krótko skomentować swoją decyzję.
Cel:	rozwijanie umiejętności argumentowania
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ta aktywność byłaby bardzo produktywna w przypadku ćwiczeń słownictwa podczas nauki nowych słów, ponieważ aktywowane byłyby obie półkule mózgowe. Jest to aktywność, która obejmuje ruch i aktywną pedagogikę, umożliwiając aktywację neuronów związanych z uczeniem się. Jednocześnie wzbudza zainteresowanie i uwagę uczniów, zmuszając ich do działania i ułatwiając zrozumienie. Ćwiczenie to może być również bardzo zabawnym sposobem na aktywizację słownictwa. Niektóre z argumentów mogą obejmować humor, ważny wektor zwiększania motywacji uczniów poprzez zwiększanie uwagi i tworzenie przyjaznego środowiska. Ćwiczenie to promuje pracę zespołową, rozwijając w ten sposób umiejętność uczenia się podczas robienia rzeczy razem z innymi.

WSZYSTKO NA SPRZEDAŻ

Forma pracy:	zbiorowa
Materiały:	obrazki z przykładowymi przedmiotami
Procedury:	<p>Nauczyciel najpierw opisuje sytuację: Elegancki sklep opróżnia swój magazyn, aby zrobić miejsce na nowe produkty. Oznacza to, że zarówno sprzedawca, jak i klient są bardzo dystyngowani i uprzejmi. Następnie nauczyciel pokazuje uczestnikom przedmioty, które mają zostać sprzedane.</p> <p>Zadaniem uczestników jest wybranie jednego przedmiotu na raz i sprzedanie go za jak największą kwotę.</p> <p>Aby to zrobić, muszą argumentować, że przedmioty są bardziej wartościowe niż ma to miejsce w rzeczywistości.</p> <p>W związku z tym nauczyciel przeprowadza przykładową rozmowę z wybranym uczestnikiem w roli sprzedawcy, aby pomóc w tworzeniu fragmentów i struktury zdań.</p> <p>Następnie uczestnicy mają czas na przygotowanie się do prezentacji. Następnie nauczyciel wybiera dwóch uczestników na rundę, którzy przeprowadzają prezentację. Gra kończy się, gdy wszystkie elementy zostaną omówione.</p> <div data-bbox="432 943 1002 1794" style="border: 1px dashed gray; padding: 10px; text-align: center;"> </div> <p style="font-size: small; margin-top: 5px;">© Ernst Klett Sprachen GmbH, Stuttgart 2016 www.klett.de Alle Rechte vorbehalten. <small>Klett</small> <small>Klett Sprachen</small> <small>Alle Rechte vorbehalten</small></p>
Cel:	ćwiczenie rozumowania, zwiększanie kreatywności

	UWAGA: Nauczyciele powinni zachęcać uczestników do przesady podczas sprzedaży i opisywania przedmiotów w możliwie najbardziej przekonujący sposób.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Nauka kontekstowa z pomocą bezpośrednich doświadczeń i intencji konwersacyjnych pomaga w przetwarzaniu treści nauczania. Poza tym możliwość wyolbrzymiania i myślenia o wszystkich sposobach wykorzystania przedmiotów zwiększa kreatywność i umiejętności dyskusji.

IMPREZA OWIEC

Forma pracy:	indywidualna, zbiorowa
Materiały:	Zdjęcie/a
Procedury:	<ol style="list-style-type: none"> 1. W zależności od poziomu językowego konieczne jest wcześniejsze wsparcie w zakresie słownictwa i idiomów. 2. Uczestnicy patrzą na obrazek i każdy w tajemnicy wybiera owcę. 3. Następnie uczestnicy wcielają się w rolę wybranej owcy, nadają jej imię i zastanawiają się, czego ich owca mogła doświadczyć na przyjęciu. 4. Jedna po drugiej, historie owiec są przedstawiane grupie bez zbytniego konkretyzowania. <p>Grupa musi odgadnąć, o której owcy jest ta historia.</p> <p><i>Warianty:</i> W zależności od poziomu językowego można również wykorzystać inne obrazki. Szczególnie odpowiednie są obrazki z ukrytymi przedmiotami lub obrazki zachęcające do dalszej dyskusji.</p>
Cel:	rozmowa o cechach charakterystycznych, ćwiczenie mówienia w czasie przeszłym, pobudzanie kreatywności.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne :	Wymyślanie historii wokół ukrytej postaci i pozwalanie innym na zgadywanie poprawia opowiadanie historii, jest zabawne i kreatywne, co wydłuża czas skupienia uwagi.

DIVA

Forma pracy:	Zbiorowa
Materiały:	powody, dla których diva jest zdenerwowana
Procedury:	<p>1. Jeden uczestnik wciela się w divę (niezależnie od płci!). Diva jest znana z tego, że jest niezwykle trudna i humorzasta. Siedzi na krześle, podczas gdy krąg jej przyjaciół, fanów i pracowników - pozostałych uczestników - stoi wokół niej w pełnej szacunku odległości.</p> <p>2. Wyjaśnij uczestnikom, dlaczego wszyscy martwią się obecnie o divę. Chodzi o to, aby przekonać ją do zmiany zachowania.</p> <p>Możliwe powody mogą być na przykład następujące (możesz oczywiście wymyślić inne powody):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Diva nie jadła od trzech dni. • Diva jest gotowa na wakacje. • Diva ma niedobór witamin, ponieważ je tylko budyń. • Diva nie chce wychodzić na zewnątrz, odkąd zmarł jej szczeniak. <p>3. Jeden z uczestników ostrożnie robi krok w kierunku divy i przedstawia sugestię. Jeśli diva jest skłonna kontynuować słuchanie, robi kolejny krok do przodu, kontynuując rozmowę z divą. Należy jednak zachować ostrożność: Jeśli diva wykazuje negatywne nastawienie, należy szybko się wycofać, ponieważ można się obawiać jej napadów złości. W takim przypadku ktoś inny spróbuje.</p> <p>4. Ten, komu uda się przekonać divę, przejmuje jej rolę i zasiada na tronie divy. W nowej rundzie ogłaszany jest nowy problem.</p> <p>Uwaga: Gdy uczestnicy poznają zasady gry, mogą sami wymyślać nowe problemy do wykorzystania.</p>
Cel:	Ćwiczenie udzielania rad, okazywania emocji, przekonywania kogoś
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Wykorzystanie przesadnych emocji i poszukiwanie przekonujących argumentów wymaga teatralnego i kreatywnego podejścia, które pomaga stworzyć związek między treściami nauczania a emocjami. Poza tym, dydaktyka zorientowana na scenariusze jest korzystna, jeśli chodzi o kontekstualne uczenie się i znaczenie w życiu codziennym.

GRAMATYKA

Poziom zaawansowania: A1

AMERYKAŃSKIE POZDROWIENIA

Forma pracy:	Plenum, Gruppenarbeit
Materiały:	-
Procedury:	<p>Uczniowie poruszają się po całej sali. Kiedy kogoś spotykają, oboje podają sobie prawe dłonie; oboje wypowiadają swoje imiona (Mam na imię Piotr. - Mam na imię Daria.). Następnie zamieniają się lewymi dłońmi i oboje wypowiadają imię drugiej osoby (Ty jesteś Daria. – Ty jesteś Piotr). Następnie ponownie wykonują tę samą czynność dla kolejnych informacji:</p> <p>Runda 2: Imię i wiek Runda 3: Imię, wiek i ulubiony kolor Runda 4: Imię, wiek, ulubiony kolor itp.</p> <p><i>Wariant:</i> Jeśli uczestnicy nie chcą podawać sobie rąk, mogą po prostu powiedzieć "cześć" i lekko skinąć głową w swoją stronę, pomachać prawą/lewą ręką itp.</p>
Cel:	ćwiczenie struktur (np. zadawanie pytań, zdania w czasie przeszłym itp.), ćwiczenie umiejętności zapamiętywania.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Po pierwsze, ćwiczenie pomaga aktywować uczniów i odświeżyć ich umysły poprzez ruch. Poza tym używają zwrotów i słownictwa w znaczącej sytuacji (przedstawiając się innym i zbierając informacje o innych), co nadaje <i>sens</i> całemu ćwiczeniu i pomaga utrzymać i <i>zachować</i> nabyte umiejętności.

KORYGOWANIE ZA POMOCĄ KARTECZEK SAMOPRZYLEPNYCH

Forma pracy:	zbiorowa, w grupach
Materiały:	stoły grupowe, różnokolorowe arkusze papieru lub karteczki samoprzylepne, ołówki.
Procedury:	<p>Uczniowie tworzą 2 lub 3 grupy. Każda grupa otrzymuje zestaw z niepoprawnymi zdaniami i co najmniej 12 karteczek samoprzylepnych. Każda grupa otrzymuje inny kolor. Grupy poprawiają błędy i zapisują poprawione zdania czytelnie na jednej karteczce samoprzylepnej. Aby uzyskać lepszy przegląd, karteczki samoprzylepne można przykleić do arkusza tak, aby błędne zdania zostały zakryte. Arkusz przygotowany przez nauczyciela jest teraz zawieszany na tablicy lub ścianie. Gdy wszystkie grupy skończą wprowadzać poprawki, decydują, która grupa rozpocznie grę. Celem jest objęcie jak największej liczby połączonych pól. (tj. pól, które stykają się wąskim lub długim bokiem) swoim kolorem. Pierwsza grupa wybiera pole, przykleja odpowiednio przygotowaną karteczkę samoprzylepną i odczytuje zdanie. Jeśli próba korekty jest poprawna, karteczka pozostaje przyklejona; jeśli nie, jest ponownie usuwana. W obu przypadkach następna grupa wykonuje swoją kolej.</p>
Cel:	poprawianie błędów

Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Kojarzenie kolorów z określonym rodzajem błędu gramatycznego pomaga poprawić uwagę na szczegóły.
--	--

COŚ WSPÓLNEGO

Forma pracy:	grupowa, w parach
Materiały:	-
Procedury:	<p>Wyjaśnij, że wszyscy możemy znaleźć coś wspólnego z osobami wokół nas. Celem tej gry jest odkrycie jak największej liczby wspólnych cech z innymi uczniami lub bycie pierwszym, który znajdzie pięć wspólnych cech. Przeprowadź burzę mózgów z całą klasą, notując sugestie, np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Oboje mamy koty długowłose. ○ Oboje widzieliśmy Robbiego Williamsa na koncercie. ○ Wszyscy lubimy Harry'ego Pottera. ○ Oboje mamy młodszą siostrę o imieniu Georgia. ○ Naszym ulubionym kolorem jest zielony. ○ Nasze rodziny chodzą do tego samego supermarketu, kościoła, klubu. ○ Oboje wierzymy w miłość od pierwszego wejrzenia, duchy, cuda itp. <p>Wyznacz uczniom limit czasu, w którym będą mogli się poznać i znaleźć jak najwięcej wspólnych cech. Wygrywa ten, kto znajdzie ich najwięcej. Alternatywnie, poproś ich o znalezienie pięciu rzeczy, a pierwsza osoba, która krzyknie "pięć", zostanie zwycięzcą.</p>
Cel:	poprawne używanie słów "jak", "lubić" itp.; nawiązywanie rozmowy z innymi uczniami i dowiadывanie się o nich więcej.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	informacje zwrotne (sprawdzanie rzeczywistości), zdolność zapamiętywania, interakcje społeczne

KTO PIERWSZY NA MECIE

Forma pracy:	grupowa, indywidualna
Materiały:	plansza do gry, kostka, pionki
Procedury:	Uczniowie mogą zostać podzieleni na mniejsze grupy w przypadku licznej klasy. Każda grupa otrzymuje planszę do gry wielkości A4 (lub większą) podzieloną na 25 pól (lub odpowiednio więcej). Pierwsze pole zatytułowane jest START, ostatnie – META. Na każdym polu jest zadanie gramatyczne do wykonania, np. tworzenie odpowiednich form (czas, przypadki, itp.). Uczniowie kolejno rzucają kostką i przesuwać się o tyle pól, ile wylosowali oczek. Odczytują i wykonują zadania, na których stanął ich pionek. Jeśli poprawnie wykonają zadanie, zostają na tym polu, jeśli nie – muszą się cofnąć na poprzednie pole. Wygrywa ta osoba, która pierwsza przekroczy linię mety.
Cel:	Gra ma na celu powtórzenie i utrwalenie wybranych przez nauczyciela form lub struktur gramatycznych.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Element rywalizacji pozytywnie wpływa na zaangażowanie i motywację uczniów, zachęca ich do działania i wykonywania poleceń. Nauka przez zabawę jest bardziej efektywna. Humor i śmiech obecne podczas gry również pozytywnie wpływają na proces uczenia się i zapamiętywania. Zamiana tradycyjnych ćwiczeń gramatycznych na planszę do gry to kolejny element zwiększający efektywność pracy na lekcji.

ZEGAROWE BINGO

Forma pracy:	indywidualna
Materiały:	karty do gry w bingo, kartki do losowania
Procedury:	Każdy z uczniów otrzymuje planszę, na której w kilku kolumnach i rzędach wypisane są godziny. Powinno być kilka tablic z różnym rozmieszczeniem godzin. Nauczyciel losuje karteczki z zapisaną godziną i odczytuje ją na głos. Uczniowie starają się odnaleźć ją na własnej planszy. Nauczyciel weryfikuje poprawność. Kto pierwszy zdobędzie cały rząd lub kolumnę – wygrywa. Aby utrudnić zabawę, godziny na planszy mogą być zapisane w systemie oficjalnym, a czytane przez nauczyciela – nieoficjalnym.
Cel:	Celem gry jest powtórzenie i utrwalenie systemu godzinowego w dwóch odmianach stylistycznych. Grę można dostosowywać do różnych zagadnień gramatycznych.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	wykorzystanie atrakcyjnych pomocy naukowych jakimi są karty do gry w bingo oraz zmiana formy ćwiczenia gramatycznego na zabawę pozytywnie wpływa na efektywność pracy oraz zaangażowanie uczniów. Nauka przez zabawę jest jedną z metod przyjaznych mózgowi. Element rywalizacji rówieśniczej sprawia, że uczniowie chętniej i lepiej wykonują polecenia.

CO BY BYŁO GDYBY...?

Forma pracy:	indywidualna, zbiorowa
Materiały:	-
Procedury:	Nauczyciel zaczyna „Co by było gdyby...” i kończy zdanie, np. „Co było gdyby Adam zdążył na pociąg?”. Pierwszy uczeń udziela odpowiedzi, np. „Gdyby Adam zdążył na pociąg, byłby na czas na spotkaniu”. Następna osoba zaczyna w tym miejscu i kontynuuje opowieści: „Gdyby był na spotkaniu na czas, dostałby awans”.
Cel:	powtórzenie tryby warunkowego
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Takie ćwiczenie jest doskonałą sposobnością do rozwijania kreatywności u uczniów. Ciekawe, nieszablonowe, czasem nawet niezwykle pomysły wprowadzają elementy humoru, śmiechu i zabawy, które bardzo pozytywnie wpływają na proces uczenia się. Wspólne tworzenie zabawnej historii zwiększa zaangażowanie uczniów.

POMIESZANE STRUKTURY

Forma pracy:	zbiorowa, w parach, w grupach
Materiały:	fragmenty zdań lub fragmenty tekstu
Procedury:	Uczniowie otrzymują fragment zdania/części tekstu i są proszeni o znalezienie partnera, którego fragment, po połączeniu, tworzy poprawne zdanie/tekst. Powinni stworzyć jak najwięcej wersji i zapisać je. Wersje są omawiane na forum lub porównywane za pomocą arkusza rozwiązań. Prawidłowe zdania/tekst można następnie wykorzystać do stworzenia plakatu edukacyjnego na temat prawidłowego tworzenia zdań.
Cel:	rozpoznanie szyku i logiki tekstu.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie obejmuje <i>ruch</i> i koncentruje się na <i>ustalaniu znaczenia</i> wspólnie z partnerem. Może prowadzić do aktywnego uczestnictwa, pozytywnego zaangażowania emocjonalnego i lepszego zrozumienia struktury gramatycznej.

GRAMATYCZNA AUKCJA

Forma pracy:	praca w grupach
Materiały:	karty pracy, wirtualne pieniądze
Procedury:	Nauczyciel dzieli uczniów na grupy, oferuje im 500 EUR jako wirtualne pieniądze i przedstawia im arkusz aukcji gramatycznej. Arkusz zawiera 20 zdań, z których część jest niepoprawna. Zadaniem uczniów jest postawienie wirtualnych pieniędzy na każde zdanie (od 5 EUR do 50 EUR) i określenie, które zdania są poprawne, a które nie. Jeśli ich odpowiedź jest prawidłowa, zyskują postawione pieniądze. Jeśli nie, tracą je. Zwycięska drużyna to ta, która ma największy zysk / mniejszą stratę. Karta pracy może zawierać mieszankę różnych struktur gramatycznych lub koncentrować się na określonej strukturze gramatycznej, która została wcześniej omówiona w klasie.
Cel:	ćwiczenie i wzmacnianie struktur gramatycznych
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie obejmuje <i>elementy projektowania gier</i> i promuje <i>zaangażowanie</i> uczniów, dając im <i>poczucie osiągnięć</i> , które można przenieść na rzeczywiste działania, takie jak wydawanie, oszczędzanie i budżetowanie wydatków. Jednocześnie sprawia, że proces uczenia się jest <i>przyjemniejszy</i> , wzmacniając pozytywne uczucia.

“PRZĘDZENIE PRZĘDZY”

Forma pracy:	zbiorowa
Materiały:	karty z fragmentami różnych zdań (np. warunkowych, względnych) w kapeluszu lub pudełku
Procedury:	Nauczyciel przygotowuje fragmenty różnych zdań, wkłada je do kapelusza/pudełka i prosi uczniów, by usiedli w kręgu. Nauczyciel rozpoczyna opowiadanie (np. <i>Wszyscy siedzieliśmy w salonie i graliśmy w Monopole, gdy usłyszeliśmy dziwny hałas dochodzący z zewnątrz</i>), a pierwszy uczeń wybiera jedną kartę z kapelusza/pudełka. Uczeń musi kontynuować historię, dopóki nie będzie w stanie włączyć do niej karty (np. <i>Na początku myśleliśmy, że pochodzi od naszego sąsiada, który często testował swoje nowe wynalazki w garażu</i>). Gdy fragment zostanie włączony, kapelusz/pudełko jest przekazywane następnemu uczniowi. Uczniowie kontynuują historię, próbując użyć innego zdania względnego. Uczeń nie musi użyć zdania względnego w pierwszym wypowiedzianym zdaniu, ale kontynuuje historię, dopóki nie będzie w stanie dopasować zdania względnego. Jeśli straci pomysły lub użyje zdania względnego w nielogiczny lub niepoprawny sposób, musi wstać i następny uczeń przejmuje jego zadanie. Wygrywa ten, kto pozostanie na miejscu. Alternatywnie nauczyciel może użyć kart z czasownikami, przyimkami, przysłówkami lub innymi strukturami gramatycznymi.
Cel:	ćwiczenie struktur gramatycznych
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie daje uczniom możliwość wykazania się <i>kreatywnością</i> . Aktywuje również prawą półkulę, ponieważ wymaga od uczniów użycia <i>wyobraźni</i> i <i>dostosowania historii</i> . Jednocześnie rozwój historii jest nieoczekiwany, co powoduje zaangażowanie: uczniowie pracują razem, aby osiągnąć wspólny cel.

DZIWNE WYMÓWKI

Forma pracy:	w grupach
Materiały:	urządzenie wydające dźwięk (dzwonek, gwizdek), kilka przykładowych wymówek
Procedury:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Uczestnicy podzieleni są na dwie grupy: połowa to nauczyciele, druga połowa to uczniowie. 2. Sytuacja wygląda następująco: Część uczniów była wczoraj nieobecna na zajęciach. Przez przypadek spotykają w mieście swojego nauczyciela. Obydwoje są bardzo uprzejmi i nie poruszają tematu bezpośrednio. Dopiero po krótkiej rozmowie docierają do tematu, a uczeń musi przeprosić za swoją nieobecność i odpowiednio ulepszyć sytuację. Nauczyciele starają się demaskować fałszywe wymówki poprzez zadawanie pytań. 3. Uczniowie i nauczyciele chodzą po sali (ewentualnie przy muzyce). Na sygnał nauczyciela (wyłączenie muzyki, gwizdek, dzwonek itp.) jeden uczeń i jeden nauczyciel spotykają się i rozpoczynają dialog. Przykład możliwej wymówki: Przyszędłbym na zajęcia, gdyby mój pies nie zachorował. 4. Po kolejnym sygnale od prawdziwego nauczyciela partnerzy żegnają się. Wszyscy uczestnicy ponownie chodzą po sali, aż nauczyciel da kolejny sygnał i pary uczniów i nauczycieli ponownie się spotkają. 5. Po dwóch rundach uczniowie i nauczyciele zamieniają się rolami. 6. Na koniec klasa wybiera najlepszą wymówkę. 7. Uwaga: Przed grą zbierz możliwe przyczyny nieobecności. Ponadto gra działa również z prostszymi środkami mowy i można w nią grać po wprowadzeniu czasu teraźniejszego i przeszłego.
Cel:	powtórzenie i utrwalenie struktur gramatycznych
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Neurodydaktyczna siła tego ćwiczenia polega na wolności wyobrażania sobie absurdalnych i naciąganych przeprosin w połączeniu z prawdziwą sytuacją, którą większość uczestników zna (przynajmniej spóźnienie na lekcję, jeśli nie opuszczenie zajęć). Prowadzone rozmowy stanowią wymianę kontekstualnej i kreatywnej produkcji językowej, która przynosi korzyści zarówno pamięci długotrwałej, jak i motywacji

POMYSŁOWE MASZYNY

Forma pracy:	zbiorowa, w grupach
Materiały:	kartka, długopis, fotografie fantastycznych maszyn
Procedury:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pokaż uczestnikom zdjęcia maszyn. Uczestnicy powinni odgadnąć, co to może być za urządzenie i opisać, co można z nim zrobić. 2. Poproś uczestników, aby sami narysowali takie fikcyjne maszyny. 3. W razie potrzeby na forum klasy można zgłaszać pomysły, np. maszynę w kształcie słonia, elektroniczną pomoc domową, specjalny budzik itp. 4. Na koniec maszyny są prezentowane w grupach i wybierany jest najlepszy wynalazek. <p>Uwaga: Użycie strony biernej jest jedną z możliwości językowych realizacji opisów. Zdania nie muszą mieć koniecznie tej samej struktury, w przeciwnym razie opisy nie będą wydawać się autentyczne.</p>
Cel:	ćwiczenie strony biernej, rozumienie i tworzenie instrukcji obsługi
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Element zaskoczenia i zdziwienia zawarty w ćwiczeniu korzystnie wpływa na motywację uczestników, a możliwość wynalezienia fikcyjnych maszyn zwiększa kreatywność, a co za tym idzie, wzmacnia procesy zapamiętywania w mózgu

CO MOŻNA TAM ZROBIĆ?

Forma pracy:	w parach, w grupach
Materiały:	przygotowane lokalizacje (wysyłane indywidualnie za pośrednictwem czatu)
Procedury:	Każdy z uczestników otrzymuje określoną lokalizację (za pośrednictwem czatu lub na kartce papieru). Wskazuje, co można tam robić, czego nie wolno i co należy tam zrobić. Formułują zdania, a pozostali uczestnicy muszą odgadnąć, o które miejsce chodzi
Cel:	rozdzielanie i ćwiczenie czasowników modalnych <i>można, powinno się, trzeba, wolno, nie wolno</i>
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Gry w zgadywanie są ekscytujące i utrzymują uwagę

SŁOWNICTWO

Poziom zaawansowania: A1

SAŁATKA LITEROWA

Forma pracy:	zbiorowa, w parach, w grupach
Materiały:	karty z literami, tablica, długopis i papier
Procedury:	Nauczyciel zapisuje na tablicy część słownictwa z ostatniej lekcji - robi to jednak mieszając litery. Uczniowie muszą teraz znaleźć słowo ukryte za pomieszanymi literami.
Cel:	powtórzenie wiadomości z poprzedniej lekcji. Alternatywnie, uczestnicy mogą zapisać odgadnięte słowa
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Głównym celem ćwiczenia jest <i>neurodydaktyczna reaktywacja</i> wiedzy zdobytej w poprzednich lekcjach. Co więcej, ćwiczenie to wywołuje efekt <i>przypominania</i> i pomaga stworzyć atmosferę sprzyjającą <i>uczeniu się pod koniec</i> lekcji.

KOLOROWE ZADANIE

Forma pracy:	zbiorowa, w grupach
Materiały:	piłka (najlepiej wielkości piłki do siatkówki lub podobna)
Procedury:	Jeden uczeń zaczyna rzucając piłkę do innego ucznia, mówiąc jednocześnie kolor. Drugi uczeń musi teraz pomyśleć o czymś, co kojarzy mu się z tym kolorem. Na poziomie A1 może to być tylko jedno słowo; bardziej zaawansowani uczniowie mogą zamiast tego wymyślić zdanie. Przykład: "niebieski" - "morze" - "W zeszłym roku pojechałem na wakacje nad morze".
Cel:	trening myślenia skojarzeniowego i mówienia, a także spontanicznej ekspresji werbalnej.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Gra obejmuje <i>ruch/ćwiczenia fizyczne</i> , które pomagają ożywić koncentrację i odświeżyć umysły uczniów podczas lekcji. Co więcej, wnosi trochę <i>zabawy</i> do lekcji. Wreszcie, co nie mniej ważne, wspiera <i>rozwój kompetencji komunikacyjnych w drugim języku</i> z potrzebą myślenia skojarzeniowego i zapamiętywania podstawowego słownictwa.

KONCENTRACJA NA TYM, CO ZNANE

Forma pracy:	indywidualna, w parach
Materiały:	teksty drukowane, przybory do pisania
Procedury:	Nauczyciel rozdaje teksty do czytania. Uczniowie powinni teraz zaznaczyć wszystkie słowa, które znają. W drugim etapie teksty są porównywane i uzupełniane w pracy z partnerem. W razie potrzeby można dodać trzeci krok w czteroosobowej grupie, aby porównać teksty i uzupełnić wspólną wiedzę.
Cel:	wspólne budowanie słownictwa w celu wsparcia myślenia strategicznego
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	informacje zwrotne (kontrola rzeczywistości), zdolność zapamiętywania, interakcje społeczne

IDEALNY NAUCZYCIEL

Forma pracy:	grupowa/w parach
Materiały:	-
Procedury:	Uczniowie w kilkusobowych grupach zastanawiają się i wypisują cechy charakteru oraz osobowości, jakie powinien mieć idealny nauczyciel. Tworzą listę pożądanych cech i zachowań. Następnie przygotowują krótkie scenki obrazujące, jak powinien zachować się i co powiedzieć idealny nauczyciel w typowych sytuacjach lekcyjnych. Po każdej scenie reszta grupy komentuje zachowanie „nauczyciela” i wyraża własne zdanie na temat jego zachowania.
Cel:	powtórzenie i utrwalenie słownictwa dotyczącego cech charakteru.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Praca w grupach/parach umożliwia aktywne uczestnictwo, pozytywne zaangażowanie emocjonalne, lepszą socjalizację, aktywację wielu zmysłów i lepsze zrozumienie. Ogrzanie scenek jest atrakcyjną metodą utrwalania słownictwa, dzięki czemu jest ono lepiej zapamiętywane. Umożliwienie wypowiedzenia własnego zdania i zamieszczenie komentarza na koniec ćwiczenia pozwala nie tylko na nawiązanie osobistych relacji, ale odniesienie do własnych przeżyć i doświadczeń. Również nauczyciel może otrzymać informację zwrotną, czego oczekują od niego uczniowie.

WIESZAMY PRANIA

Forma pracy:	indywidualna, zbiorowa
Materiały:	sznurki rozwieszane w sali, kartki ze słownictwem, koszyk, spinacze do bielizny
Procedury:	Uczniowie otrzymują „kosz z praniem”, w którym są kartki ze słownictwem poznanym wcześniej na lekcji. Ich zadaniem jest podzielenie wylosowanych słów na odpowiednie kategorie i przyczepienie ich na właściwym sznurku.
Cel:	powtórzenie i utrwalenie słownictwa tematycznego poznanego na lekcji
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Jest to sposób na wprowadzenie odrobiny ruchu na zajęcia językowe. Uczniowie muszą chodzić po sali, przypinać karteczki – dochodzi do recyrkulacji krwi. Uczniowie wykonują ćwiczenie stojąc. Ciekawa forma ćwiczenia również sprzyja pozytywnej atmosferze w klasie i budowaniu pozytywnych emocji.

ESCAPE ROOM

Format pracy:	indywidualna
Materiały:	Kody QR
Procedury:	W różnych miejscach sali umieszczone zostają kody QR, pod którymi znajdują się małe porcje materiału leksykalnego podzielonego na odpowiednie kategorie. Uczniowie w dowolnej kolejności i w swoim tempie odwiedzają kolejne punkty, zbierając informacje.
Cel:	zapoznanie uczniów z nowym materiałem leksykalnym.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ruch, konieczność przemieszczania się po sali pozytywnie wpływa na pracę mózgu. Dodatkowo, tak przygotowane ćwiczenie uwzględnia różne style uczenia się i będzie dobre zarówno dla wzrokowców, jak i kinestetyków. Pozwala również uczniom na indywidualną pracę we własnym tempie, to uczniowie decydują w jakiej kolejności odwiedzą poszczególne stacje. Zastosowanie nowych technologii pozytywnie wpływa na zainteresowanie uczniów tematem i pracą

Poziom zaawansowania: B1

WSZYSTKO, CO JEST...

Forma pracy:	zbiorowa
Materiały:	-
Procedury:	Jeden z uczniów rozpoczyna zdanie ("Wszystko co jest...") i wymienia jeden kolor, na przykład <i>czerwony</i> . Nauczyciel instruuje wszystkich uczniów, aby w ciągu minuty zapisali jak najwięcej słów określających rzeczy, które są <i>czerwone</i> : pomidor, truskawka, wiśnia, serce itp. Po minucie nauczyciel mówi "stop", zbiera słowa i omawia je na forum. Może nastąpić więcej rund, a w zależności od tematu lekcji można zastosować alternatywne rozwiązania: <i>Wszystko, co jest drogie/ Wszystko, co jest dostępne tylko latem/ Wszystko, co można zjeść/ Wszystko, co masz w mieszkaniu itp.</i>
Cel:	uporządkowanie słownictwa według różnych kryteriów.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Aktywność obejmuje <i>aktywację sieci semantycznych</i> w mózgu. Promuje <i>rozszerzenie liczby sieci</i> , które łączą się z nową wiedzą, zwiększając tym samym prawdopodobieństwo przyszłego transferu.

POMYŚL (ZANOTUJ)-PODZIEL SIĘ-DOPASUJ

Forma pracy:	w parach
Materiały:	karteczki samoprzylepne (do zapisywania pomysłów)
Procedury:	Uczniowie pracują razem, aby wspólnie zrozumieć słowo kluczowe przedstawione przez nauczyciela. Przed przystąpieniem do rozmowy lub połączenia się w pary z partnerem, uczniowie proszeni są o poświęcenie chwili (1-2 minut) na samodzielne przemyślenie tematu/słowa kluczowego w ramach przygotowań do podzielenia się swoimi przemyśleniami. Uczniowie dobierają się w pary, aby opisać, wyjaśnić i porównać zrozumienie (3 minuty). Na koniec partnerzy pracują razem, aby podzielić się swoim zrozumieniem tematu. Uczniowie mogą podzielić się swoją interpretacją, pisząc zdanie lub rysując obrazek (3-5 minut). Alternatywnie, nauczyciel może poprosić uczniów o zanotowanie/zapisanie kilku pomysłów na karteczkach samoprzylepnych <i>przed</i> połączeniem ich w pary z partnerami.
Cel:	zachęcanie uczniów do dyskursu i budowanie społeczności poprzez współpracę partnerów w celu dzielenia się swoimi odkryciami.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie może <i>budować pewność siebie</i> u tych uczniów, którzy zazwyczaj nie lubią głośno dzielić się swoimi spostrzeżeniami z dużą grupą. Dyskusja z partnerem <i>maksymalizuje uczestnictwo, skupia uwagę i angażuje</i> uczniów w ćwiczenie.

CO NIE PASUJE?

Forma pracy:	zbiorowa
Materiały:	łańcuchy słów (5-7 słów), w których jedno słowo nie pasuje, obrazki lub karty.
Procedury:	Nauczyciel pokazuje uczniom grupy słów i prosi ich o wyjaśnienie, dlaczego dane słowo do nich nie pasuje. W zależności od umiejętności językowych uczniowie są proszeni o podanie powodów wyboru i znalezienie ogólnego terminu. Na przykład <i>owoc</i> = jabłko - wiśnia - banan - ogórek (nie pasuje). Jeśli uczniowie mają zbyt mały zasób słownictwa, nauczyciel może użyć ilustracji/zdjęć/kart i poprosić uczniów o napisanie słów pod spodem.
Cel:	rozpoznawanie kategorii, nauka ogólnych terminów, rozróżnianie poszczególnych poziomów językowych i znaczenia słów oraz pogłębianie tego, czego się nauczyliśmy.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ćwiczenie obejmuje <i>krytyczne myślenie</i> , pozwalając uczniom na tworzenie powiązań z ich wcześniejszą nauką, zwiększając znaczenie i pokazując możliwości transferu.

WUJEK STASIEK/CIOCIA ANIA

Forma pracy:	w grupach
Materiały:	kartka papieru i ołówki
Procedury:	W grupach uczestnicy znajdują synonimy dla wyrażenia <i>Wujek Otto świętuje swoje urodziny z rodziną w sobotę o 16:00</i> . Na przykład: <i>Ciocia Anna idzie na basen z osiołkiem w środę w południe</i> .
Cel:	przegląd struktur zdań, dobra zabawa i rozluźnienie.
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Ponieważ uczniowie mogą tworzyć szalone zdania, promowana jest kreatywność, zabawa i żartobliwość. Indywidualny sposób interakcji prowadzi do pozytywnych doświadczeń edukacyjnych.

PAKOWANIE WALIZKI

Forma pracy:	zbiorowa
Materiały:	-
Procedury:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nauczyciel zaczyna zdanie <i>Pakuję moją walizkę i zabieram ze sobą: (...)</i>. Następnie wyjaśnia, że każdy powinien wspólnie spakować walizkę i wybrać jeden przedmiot, który chciałby ze sobą zabrać. 2. Jeden po drugim uczestnicy wypowiadają w kółko to samo zdanie, powtarzając po kolei elementy już zaprezentowane, a następnie dodając swoje elementy. 3. Jeśli uczestnik nie dotrze dalej samodzielnie lub nie pamięta określonego elementu, może otrzymać pomoc lub zostać wyeliminowany. Gra może trwać jedną lub kilka rund. <p>Uwaga: Słownictwo może być dostosowane do poziomu językowego/treści i jest bardziej ekscytujące, gdy uczestnicy wyobrażają sobie absurdalne przedmioty, koncepcje, a nawet rzeczy niematerialne</p>
Cel:	powtórzenie słownictwa
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Dzięki zapamiętywaniu tak dużej ilości słownictwa na raz i wymyślaniu absurdalnych elementów bagażu, są wspierane kreatywność i rywalizacja, co korzystnie wpływa na zapamiętywanie treści nauczania.

ZGADNIJ KTO?

Forma pracy:	w parach
Materiały:	-
Procedury:	Uczestnicy wybierają w tajemnicy sławną osobę i opisują ją. Pozostali muszą zgadnąć, kto to jest. W tym przypadku należy użyć wielu przymiotników, aby zidentyfikować osobę.
Cel:	motywowanie uczniów do mówienia
Spostrzeżenia neurodydaktyczne:	Gry w zgadywanie są korzystne dla motywacji i wymagana jest przy nich praca zespołowa.

CZYTANIE ZE ZROZUMIENIEM

Poziom zaawansowania: **A1**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Czytanie ze zrozumieniem Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none"> • Każdy uczeń lub grupa otrzymuje tekst napisany wielkimi literami, bez kropek i przecinków (w dokumencie Word online). • Uczniowie muszą rozpoznać granice słów, poprawnie używać wielkich i małych liter oraz znaków interpunkcyjnych. • np. <i>MOJABABCIABYŁAULEKARZABOBOLAŁJĄBRZUCH.</i>
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel drukuje poprawną wersję tekstu i daje ją każdemu uczniowi. • Uczniowie czytają na zmianę. Każdy uczeń czyta jedno zdanie. • Przed czytaniem nauczyciel wybiera konkretne słowa, które są często wymieniane w tekście. • Każdy uczeń ma przypisane jedno słowo. Za każdym razem, gdy słowo jest wymieniane, uczeń, który został przypisany do słowa, musi zilustrować gestem dane słowo. Uczniowie mogą zmieniać formę pantomimy. • np.: Uczeń otrzymuje słowo "tancerz". Za każdym razem, gdy czytane jest słowo "tancerz" lub jego forma, uczeń musi wykonać pantomimę - udawać baletnicę; Michela Jacksona; zatańczyć taniec kurczaka... Im bardziej kreatywnie i zabawnie, tym lepiej. <p>Alternatywnie za każdym razem, gdy uczeń użyje nieprawidłowej wymowy, musi wstać i pokazać gestem to słowo.</p>
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel przesyła na udostępnioną platformę online oryginalny (poprawny) tekst oraz film lub nagranie tekstu, aby uczniowie mogli usłyszeć poprawną wymowę. • Uczniowie mogą nagrać siebie (np. za pomocą dyktafonu lub na H5P) czytając go na głos. Następnie słuchają go i poprawiają popełnione błędy (mogą skorzystać z nagrania dostarczonego przez nauczyciela, aby posłuchać poprawnej wymowy). • Mogą udostępniać je swoim kolegom z klasy na wspólnej platformie internetowej.
Ocena:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel może wykorzystać H5P do stworzenia ćwiczenia, w którym uczeń musi ułożyć akapity tekstu we właściwej kolejności..
Kontynuacja:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel może dodawać nowe słowa do zestawu Quizlet, aby uczniowie mogli je ćwiczyć.

Poziom zaawansowania: **A2**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Czytanie ze zrozumieniem Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended Learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none"> Uczniowie w aplikacji np. Forms wypełniają ankietę, decydując, jaki ma być temat następnej lekcji.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie <ul style="list-style-type: none"> Uczniowie wchodzi do klasy i każdy odnajduje rozmieszczony w różnych miejscach sali kod QR. Po zeskanowaniu go otrzymuje jeden fragment historii. Musi uważnie ją przeczytać, a następnie streścić najważniejsze fakty koledze. Zadaniem nadrzędnym jest ułożenie fragmentów w logiczną całość.
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> Na platformie nauczyciel publikuje cały tekst oraz klasyczne pytania sprawdzające jego zrozumienie, jak prawda/fałsz, uzupełnianie luk czy krótkie odpowiedzi na pytania. Zamieszcza również klucz odpowiedzi, aby uczniowie sami mogli skontrolować poziom zrozumienia tekstu.
Ocena:	Online: <ul style="list-style-type: none"> W internetowym generatorze komiksów, np. storyboardthat.com uczniowie mają za zadanie stworzenie krótkiego komiksu na podstawie przeczytanego na lekcji tekstu. Można również poprosić o stworzenie alternatywnej wersji lub kontynuowanie historii.
Kontynuacja:	Online: <ul style="list-style-type: none"> Nauczyciel publikuje na platformie tekst, w którym brakuje pewnych kluczowych słów. W każdym przypadku uczeń dostaje 3-4 propozycje do wyboru. Wszystkie są synonimami, ale tylko jedno pasuje do kontekstu

Poziom zaawansowania: **B1**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Czytanie ze zrozumieniem Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended Learning</i>
Faza wstępna:	<p>(współpraca, online lub offline) (e)-learning</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel udostępnia ankietę online na platformie internetowej (np. typeform.com) i prosi uczniów o głosowanie na konkretny temat (zaczerpnięty z rozkładu materiału dla poziomu B1), który chcieliby omówić w bieżącym tygodniu. • Po wybraniu tematu uczniowie są proszeni o wypełnienie pierwszej kolumny tabeli w wersji online (np. app.creately.com) (Wiem - Chcę wiedzieć - Nauczyłem się) za pomocą 3-5 słów kluczowych lub fraz opisowych. Uczniowie będą zwracać uwagę, aby nie powtarzać danych już napisanych przez ich kolegów, a jeśli nie mają informacji na dany temat, powinni to zaznaczyć, aby nauczyciel mógł znaleźć odpowiedni tekst do przeczytania.
Faza zasadnicza:	<p>(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel wyświetla wypełnioną kolumnę na ekranie. Wszyscy wymieniają poglądy na temat ćwiczenia wstępnego (informacje, które już wiedzą na wybrany temat). Korzystając z burzy mózgów, uczniowie wypełnią drugą kolumnę tabeli, dotyczącą informacji, które chcą wiedzieć na wybrany temat (ćwiczenie to można wykonać ustnie lub za pomocą tricider.com). • Nauczyciel przygotowuje materiał do przeczytania i tabelę z dwiema kolumnami, a następnie zachęca uczniów do indywidualnego przeczytania tekstu i zanotowania w pierwszej kolumnie zdań lub pomysłów z tekstu, które mają dla nich szczególne znaczenie. Druga kolumna zostanie wypełniona komentarzami na temat wybranych informacji, nieznanymi słów/wyrażeń, pytań dotyczących tekstu, a nawet emocji, które odczuwali podczas czytania tekstu (dziennik podwójnego zapisu). Po zakończeniu pracy indywidualnej uczniowie dzielą się swoimi spostrzeżeniami z klasą i umieszczają nowe słowa w kontekście. • Nauczyciel dzieli uczniów na sześć grup za pomocą aplikacji online wheelofnames.com. Każda grupa otrzymuje kolorowy kapelusz, który ma określone znaczenie, narzucając określony rodzaj zadania (Sześć myślących kapeluszy): biały kapelusz - informacje o tekście; czerwony kapelusz - uczucia, instynkty i emocje; żółty kapelusz - patrzenie na kwestie znalezione w tekście w jak najbardziej pozytywnym świetle; zielony kapelusz - generowanie nowych pomysłów; czarny kapelusz - krytyczna ocena; niebieski kapelusz - wnioski i decyzje. Podczas prezentowania wyników/wniosków muszą wyrażać się zgodnie z kolorem kapelusza, używając odpowiednich wskazówek niewerbalnych i parawerbalnych. • Uczniowie są proszeni o udział w kolejnym ćwiczeniu poprzez napisanie pytania na karcie pracy, które odzwierciedla zrozumienie tekstu. Papier jest zwijany w kulkę i rzucający od jednego ucznia do drugiego przez około 5 minut (rzucanie śnieżką). Każdy uczeń ma swoją kolej, aby odpowiedzieć na pytanie; uczniowie, którzy odpowiedzą źle i uzyskają najniższy wynik, otrzymują karę (np. "Przeczytaj tekst ponownie" / "Napisz dwie informacje, których nauczyłeś się z tekstu", "Wymień 3 słowa kluczowe z tekstu" itp.) Podczas gdy uczniowie odpowiadają, nauczyciel wypełnia trzecią kolumnę tabeli - "Nauczyłem się".
Faza końcowa	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie są proszeni o przesłanie krótkiego filmu wideo (np. info.flipgrid.com), aby wyrazić swoją opinię na temat głównej myśli tekstu, wcielając się w rolę prezentera

	<p>telewizyjnego. Będą musieli używać nie tylko odpowiedniego słownictwa, ale także odpowiednich wskazówek niewerbalnych i parawerbalnych, takich jak gesty, wyraz twarzy, postawa, fleksja i właściwa intonacja głosu, wysokość dźwięku, pauzy itp. Inni uczniowie docenią najbardziej inspirujące wideo zostawiając komentarze lub reakcje</p>
Ocena:	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> W przypadku uczniów, którzy opuścili zajęcia lub chcą poprawić swoje umiejętności czytania, nauczyciel przesyła tekst na platformę elektroniczną i poprosi uczniów o rozwiązanie ćwiczeń, które odzwierciedlają zrozumienie tekstu, takich jak ćwiczenia z wypełnianiem luk, ćwiczenia typu prawda-fałsz, pytania wielokrotnego wyboru itp.
Kontynuacja:	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> Nauczyciel przesyła na e-platformę tekst (<i>tekst równoległy</i>) podobny do tego, na którym pracowano w klasie, tylko z kilkoma słowami zmienionymi na ich synonimy. Uczniowie są proszeni o przeczytanie obu tekstów w celu znalezienia różnic między nimi. Jako zadanie dodatkowe mogą rozwiązać ćwiczenie polegające na dopasowaniu słów w tekście początkowym do ich synonimów w drugim tekście (np. <i>learningapps.com</i>).

<p>Informacje ogólne</p>	<p>Rodzaj zajęć: Czytanie ze zrozumieniem Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended Learning</i></p>
<p>Faza wstępna:</p>	<p>(współpraca, online lub offline) (e)-learning):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy otrzymują teksty z błędnymi słowami (zamiast odpowiednich słów do nauki), a następnie muszą je poprawić cyfrowo lub twarzą w twarz. • Najlepiej, jeśli jest to tekst odnoszący się do aktualnych tematów nauczania. • Jeśli interakcja jest nieco mniejsza w formatach blended learning, nauczyciel może zdecydować, kto ma podać następne słowo lub uczestnicy sami decydują, kto powinien być następną osobą.
<p>Faza zasadnicza:</p>	<p>(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy wybierają węższy temat z kategorii wstępnie wybranej przez nauczyciela (np. zrównoważony rozwój: szybka moda - zagrożenie dla pszczołich rodzin - życie w zgodzie ze środowiskiem naturalnym). • Uczestnicy decydują o temacie i sposobie pracy nad odpowiednimi tekstami, indywidualnie lub w grupie. Praca staje się bardziej interesująca, jeśli rodzaje tekstów są różne (np. wywiad, artykuł, opis itp.). • Następnie czytane są różne teksty. Uczestnicy muszą: <ul style="list-style-type: none"> • Przedstawić główną myśl tekstu dla pozostałych członków klasy • Przygotować pytania do dalszej dyskusji w klasie ORAZ jedno z poniższych: <ul style="list-style-type: none"> • wyrazić swoją opinię / mówić o doświadczeniach związanych z danym tematem • przygotować wpis na blogu, list lub wykazać się kreatywnością (np. poszukiwać dalszych wskazówek dotyczących ekologicznego stylu życia lub wymyślić nowy ekologiczny produkt i sprzedać go członkom klasy) • Korzystna jest praca z autentycznym materiałem językowym, który zapewnia wiele okazji do mówienia i ma coś wspólnego z codziennym życiem uczestników. • Każda grupa przedstawia treść swojego tekstu i dodatkowe ćwiczenie, które wybrała.
<p>Faza końcowa</p>	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel oferuje dodatkowe materiały (filmy, zdjęcia, wykresy), na przykład film o zaleceniach dotyczących czytania dla osób uczących się języków obcych (może to być beletrystyka, blogi, serwisy informacyjne itp.) • Następnie uczestnicy muszą napisać krótki post o tym, co poleciliby w tym celu dla innych umiejętności językowych (mówienie, pisanie itp.).
<p>Ocena:</p>	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pierwsza część gry "House of Questions" jest przygotowywana indywidualnie online. <ul style="list-style-type: none"> ○ Krok 1: Praca indywidualna <p>Uczestnicy czytają tekst (najlepiej na odpowiedni temat zgodnie z ukończonymi zajęciami) i zaznaczają ważne punkty lub zapisują słowa kluczowe. Następnie podnoszą szablon domu i czytają wskazówki na pierwszym piętrze, po czym opracowują dwa pytania na podstawie tych wskazówek. Następnie odpowiadają na pytania w grupie po zapisaniu odpowiedzi na te pytania.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Druga część (praca w grupach i na forum klasy) jest przenoszona na następne zajęcia i służy jako wprowadzenie/powtórzenie: <ul style="list-style-type: none"> ○ Krok 2: Praca w grupach/na forum klasy <p>Jeden z uczestników zadaje pytanie, pozostali na nie odpowiadają i tak dalej. Następnie grupa kontuuje na drugim piętrze. Kroki 1 i 2 należy powtórzyć dla pierwszego i ostatniego piętra.</p>

- Ostatecznie, najbardziej interesujące lub pozostające bez odpowiedzi pytania są zadawane w klasie.
- Struktura domu:

STRYCH:

Uwaga: Pytania, które wymagają od innych uczestników oceny i refleksji.

- Jak oceniasz treść tekstu? Czy jest coś, z czym się nie zgadzasz? Dlaczego? Z którymi pomysłami się zgadzasz?
- Czy wiesz, co jest napisane w tekście? Czy kiedykolwiek doświadczyłeś tego w swoim otoczeniu?
- Czego można dowiedzieć się z tekstu?
- Czy tekst jest zrozumiały? Dlaczego?
- ...

PIERWSZE PIĘTRO

Uwaga: Zadawaj pytania dotyczące powiązań, które nie są podane w tekście i które musisz znać.

zastanów się.

- Co jest przyczyną...? Jak powstaje...?
- Jakie są konsekwencje...?
- W jaki sposób ... jest powiązany z ...?
- Porównaj: Czym ... różni się od ...? Co jest wspólne dla ...?
- Wyjaśnij: Co oznacza ...?
- ...

PARTER

Uwaga: Są to pytania, na które odpowiedzi można znaleźć w tekście. Pytania powinny odnosić się do ważnych rzeczy. Pytaj o pojedyncze informacje.

Użyj do tego na przykład pytań:

- Co się dzieje...?
- Kto jest ważny?

- Uwaga: Poproś innych uczestników o sformułowanie odpowiedzi własnymi słowami.

Kontynuacja:

Online:

- Uczestnicy otrzymują do przeczytania tekst z lukami na temat związany z zajęciami. Może to być również temat, który ma coś wspólnego z codziennym życiem uczestników, na przykład zajęcia rekreacyjne i tak zwana "presja czasu wolnego / FOMO (strach przed przegapieniem)" we współczesnych społeczeństwach, ponieważ ważne jest nie tylko uważne zachowanie wobec naszego środowiska, ale także uważność na siebie.
- Trzymając się powyższego przykładu, uczestnicy mają najpierw pracować nad lukami (struktury gramatyczne są pomijane, a pod tekstem znajdują się podpowiedzi jako wsparcie).
- Na koniec uczestnicy muszą odpowiedzieć na następujące pytania dotyczące ich postrzegania i realizacji czasu wolnego i przynieść je na następne zajęcia w celu omówienia:
 - Co jest dla Ciebie relaksujące po pracy i dlaczego?
 - Wolisz odpoczywać samotnie czy wśród ludzi?
 - Które aspekty są dla Ciebie ważne w wolnym czasie?
 - Czy jest coś, co przeszkadza ci w spędzaniu wolnego czasu?

	<ul style="list-style-type: none">○ Czy jest coś, co chciałbyś zmienić w tym zakresie? Dlaczego?• Ponieważ gramatyka jest istotna, poszczególne odpowiedzi mogą zawierać pewne elementy gramatyczne zgodnie z poziomami językowymi, takie jak nominalizacje lub łączniki.• Kontynuację można również rozszerzyć poprzez wdrożenie gry Co byś zrobił? w odniesieniu do omawianych tematów. W tym celu nauczyciel może skonfigurować narzędzie komunikacyjne (np. Padlet) i przedstawić kilka trudnych sytuacji zgodnie z zasadami gry. Następnie uczestnicy mogą wymieniać się perspektywami, opiniami i argumentami online, jednocześnie powtarzając i weryfikując treści nauczania. Możliwe jest również wdrożenie tej gry do głównej części nauczania, ponieważ istnieje również element wymiany opinii.
--	--

ROZUMIENIE ZE SŁUCHU

Poziom zaawansowania: **A1**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Rozumienie ze słuchu Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended Learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning <ul style="list-style-type: none">• Nauczyciel rozdaje krótkie nagranie audio z łatwym tekstem/dialogiem wraz z zestawem pytań/twierdzeń. Uczniowie powinni wysłuchać nagrania audio, a następnie odpowiedzieć na pytania lub określić, czy twierdzenia są prawdziwe czy fałszywe. np. dwie osoby omawiają listę produktów, które zamierzają kupić w sklepie spożywczym. Pytania powinny obejmować przedmioty, które będą/nie będą kupowane przez parę, wybór sklepów, w których zamierzają kupić ten lub inny przedmiot itp.• Alternatywnie tekst może być tylko krótkim opisem lub listą elementów, zgodnie z faktycznym poziomem znajomości języka w klasie.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie <ul style="list-style-type: none">• Uczniowie spotykają się z nauczycielem i omawiają prawidłowe odpowiedzi na pytania/wnioski z fazy wstępnej. Nauczyciel zapisuje słowa/zwroty, które były trudne do zrozumienia na odwrocie tablicy.• Następnie uczniowie przechodzą do ćwiczenia <i>Wszystkie ptaki latają wysoko</i>, aby aktywować swoje ciała i odświeżyć umysły.• Najpierw uzgadniany jest ogólny temat - na przykład: "jadalny". Nauczyciel lub uczeń wypowiada serię słów: kiełbasa - chleb - skórka od banana - truskawka....• Uczniowie muszą wstać przy każdym słowie opisującym coś do jedzenia (np. gdy powiedzą "skórka od banana", należy usiąść).• Ktoś formułuje poprawne lub błędne zdania. W przypadku poprawnych zdań pozostali muszą wstać (Bawaria to kraj związkowy w Niemczech), a w przypadku błędnych muszą pozostać w pozycji siedzącej (W Szwajcarii mówi się po hiszpańsku).• Alternatywnie każdy uczeń mówi coś o swoim życiu. ("Byłem w Paryżu." - "Mam siedmioro rodzeństwa." - itd.)• Alternatywnie, klasa może wykorzystać ćwiczenie <i>Chińskie szepty</i>, aby aktywować swoje umysły.• Pozostali uczestnicy decydują, wstając (tak) lub siadając (nie), czy mu/jej wierzą.• Na koniec klasa przechodzi do ćwiczenia <i>Narysuj to</i>. Nauczyciel czyta instrukcje dotyczące obrazka. Każdy uczeń rysuje na swojej kartce (jeśli istnieje możliwość, aby było więcej kartek do rysowania, byłoby to idealne rozwiązanie) zgodnie z tymi instrukcjami.• Instrukcje te powinny prowadzić uczniów w kierunku ukończonego obrazu, który nie jest rozpoznawalny aż do instrukcji końcowych.• Na przykład jeśli nauczyciel chce, aby uczniowie narysowali dom, instrukcje mogą brzmieć następująco:<ul style="list-style-type: none">• Narysuj duży kwadrat na środku strony.• Następnie narysuj mały prostokąt pionowo na dole kwadratu.• Narysuj dwa małe kwadraty po obu stronach prostokąta.• Teraz narysuj duży trójkąt na wierzchołku największego kwadratu

Faza końcowa	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Na koniec uczniowie porównują swoje rysunki i omawiają z nauczycielem prawidłowy wynik.
Ocena:	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie są proszeni o wysłuchanie krótkiej historii czytanej przez nauczyciela (można to zrobić podczas lekcji lub indywidualnie jako pracę domową). Ich zadaniem jest znalezienie wszystkich słów, których nie rozumieją i próba rozszyfrowania ich znaczenia na podstawie zdań, w których występują. Nauczyciel umieszcza rozwiązanie w osobnym folderze i udostępnia je uczniom, aby mogli sprawdzić, czy ich domysły były prawidłowe.
Kontynuacja:	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel zapisuje część słownictwa z ostatniej lekcji w pliku online - robi to jednak mieszając litery. Uczniowie muszą teraz znaleźć słowo ukryte za pomieszаныmi literami.

Poziom zaawansowania: A2

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Rozumienie ze słuchu Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended Learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie podzieleni są na mniejsze grupy i pracują w oddzielnych pokojach, np. na platformie Teams. • Starają się zebrać jak najwięcej słownictwa związanego z pogodą: elementy pogody (deszcz, słońce, grad, itd.), czasowniki (świeci, wieje, itd.) przymiotniki (dzień jaki?) oraz przysłówki (jest jak?). • Następnie nauczyciel łączy grupki w większe, by uczniowie mogli wymienić się pomysłami i uzupełnić ewentualne braki. Praktyka jest powtarzana aż do połączenia się uczniów w całą klasę.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel informuje uczniów, że dzisiejszym tematem zajęć będzie prognoza pogody. W pierwszej kolejności każdy otrzymuje mapkę konturową kraju oraz naklejki oznaczające typowe elementy pogody wraz z temperaturą. Uczniowie wysłuchują komunikatu o pogodzie. Ich zadaniem jest właściwe rozmieszczenie odpowiednich symboli. • Następnie nauczyciel rozdaje tekst słuchanej wcześniej prognozy pogody. Tym razem uczniowie muszą uzupełnić słownie brakujące informacje. • Na zakończenie uczniowie w parach lub mniejszych grupach otrzymują mapki pogodowe. Ich zadaniem jest przygotowanie ustnego komunikatu, który może być wygłoszony po wieczornym wydaniu wiadomości.
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel może zaproponować wysłuchanie materiałów na YouTube lub podcastów, w których ludzie opowiadają o klimacie i pogodzie w różnych częściach świata..
Ocena:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel może zachęcić uczniów do rozwiązania kilku ćwiczeń online dotyczących pogody.
Kontynuacja:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel proponuje uczniom wysłuchanie <i>Deszczowej piosenki</i>, a następnie uzupełnienie luk w tekście. Taki tekst można przygotować w generatorze luk (np. progmar.net.pl). Uczeń może zatrzymywać piosenkę w dowolnym momencie i odsłuchiwać jej fragmentów tyle razy, ile potrzebuje.

Poziom zaawansowania: **B1**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Rozumienie ze słuchu Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	<p>(współpraca, online lub offline) (e)-learning</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie są proszeni o wspólne podjęcie decyzji, który z tematów zaproponowanych przez nauczyciela (wybranych z listy zawierającej tematy zaczerpnięte z rozkładu materiału dla poziomu B1) chcieliby omówić w tym tygodniu. • Następnie są proszeni o obejrzenie (np. leksykalne safari) krótkiego filmu (oryginalny lub starannie wybrany z dostępnych) przedstawiającego wybrany temat. • Wideo wraz z 5-7 słowami kluczowymi/frazami opisowymi zostanie przesłane na platformę, aby każdy miał do niego dostęp. Studenci mogą głosować na najbardziej inspirujący materiał.
Faza zasadnicza:	<p>(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie spotykają się z nauczycielem i wymieniają poglądy na temat ćwiczenia przedlekcyjnego - w jaki sposób zdecydowali się na temat, jak łatwa/trudna była decyzja dotycząca treści/jakie wideo wybrać/zrobić itp. Przeglądają 3 wybrane w głosowaniu filmy i tworzą mapę myśli słów kluczowych na tablicy wokół proponowanego głównego tematu • Nauczyciel przygotowuje materiał do słuchania składający się z pięciu krótkich monologów należących do różnych mówców / lub dialogu z udziałem kilku mówców (zidentyfikowanych po imionach) związanych z określonym tematem. Uczniowie są proszeni o jednokrotne wysłuchanie nagrania i zidentyfikowanie mówców oraz głównych tematów. Imiona są zapisywane na tablicy. Po pierwszym odsłuchaniu uczniowie omawiają podobieństwa/różnice między swoimi przewidywaniami a tym, czego wysłuchali. • Uczniowie są proszeni o zidentyfikowanie emocji kryjących się za głosem każdego mówcy (Słuchanie emocji - Jak one brzmiały?) i zaproponowanie opisowego słowa, które zostanie zapisane na tablicy obok imienia mówcy. W razie potrzeby nauczyciel dostarcza listę słów, aby wspomóc ten proces. • Uczniowie są proszeni o wysłuchanie nagrania po raz drugi, aby dopasować mówców do szczegółowych czynności / opinii należących do każdego z nich (np. za pomocą Wordwall). W przypadku trudniejszej wersji ćwiczenia nauczyciel może dodać 1-2 dystraktory. Po sprawdzeniu poprawnych odpowiedzi nauczyciel może zaproponować trzecie odsłuchanie nagrania, aby upewnić się, że wszyscy zrozumieli właściwe znaczenie. Alternatywnie nauczyciel może przygotować karty z różnymi odpowiedziami lub słowami kluczowymi i rozdać po jednej każdemu uczniowi (Karty w górę). Po wysłuchaniu uczeń, który trzyma kartę z poprawną odpowiedzią / odpowiednim słowem kluczowym, podnosi swoją kartę, aby zaznaczyć, że zidentyfikował odpowiedź / słowo kluczowe. • Uczniowie są proszeni o wzięcie udziału w kolejnym ćwiczeniu poprzez wymyślenie 3 krótkich historii (Dwie prawdy i kłamstwo) o sobie i opowiedzenie ich kolegom, którzy mają odgadnąć, która z nich jest nieprawdziwa, na podstawie tonu głosu lub wskazówek niewerbalnych. Uczniowie, którzy nie mogą wykonać zadania podczas zajęć, są zachęceni do przesłania krótkiego nagrania (np. na platformie elektronicznej), a ich koledzy mogą głosować na nieprawdziwą historię w ciągu najbliższych 24 godzin.
Faza końcowa	Online

	<ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel może zaofiarować dodatkowe materiały (video lub nawet krótkie artykuły) na temat tego, jak brzmią emocje lub na temat niewerbalnych wskazówek, które pomagają nam je zidentyfikować i zrozumieć..
Ocena:	<p>Online</p> <ul style="list-style-type: none"> • W przypadku uczniów, którzy opuścili zajęcia lub chcą poprawić swoje umiejętności słuchania, nauczyciel przesyła nagranie (np. na platformę elektroniczną) i poprosi uczniów o uzupełnienie tekstu z lukami, dostosowanego do scenariusza, z 1-3 brakującymi słowami.
Kontynuacja:	<p>Online</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obszerna lista emocji zostaje udostępniona online wraz z ich definicjami / opisami / przykładami / wskazówkami kontekstowymi. Może to pomóc uczniom przygotować się do innych powiązanych zadań.

<p>Informacje ogólne</p>	<p>Rodzaj zajęć: Rozumienie ze słuchu Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i></p>
<p>Faza wstępna:</p>	<p>(współpraca, online lub offline) (e)-learning: Jako wprowadzenie uczniowie grają w <i>Kto mówi prawdę?</i>:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Umieść w 2 kopertach zdjęcie i zdjęcie fikcyjne. 2. Poproś 2 uczestników, aby na chwilę wyszli z tobą za drzwi. Każdy uczestnik wybiera jedną z dwóch kopert. 3. Teraz wyjaśnij dwóm uczestnikom, że będą opisywać obraz. 4. Jednak tylko jeden uczestnik ma zdjęcie; drugi ma makietę. 5. Powiedz uczestnikowi z makietą, aby wyobraził sobie obraz, który dobrze zna, np. zdjęcie w kalendarzu. 6. Daj uczestnikom 2 minuty na wymyślenie opisu. 7. W międzyczasie wróć do klasy i powiedz, że wszyscy usłyszą 2 opisy obrazka. Jednak tylko jeden uczestnik mówi o obrazku, drugi "kłamie". 8. Dwóch uczestników wchodzi do klasy i rozmawia o swoich zdjęciach przez 2-3 minuty. 9. Klasa może spekulować, kto ma zdjęcie. 10. Następnie uczestnicy próbują dowiedzieć się, czy ich przypuszczenia były prawidłowe, zadając pytania. <p>Uwaga: W przypadku formatów <i>blended learning</i> najlepiej jest najpierw opisać całą procedurę wszystkim uczestnikom. Następnie możesz przesłać zdjęcia / fikcyjne zdjęcia za pośrednictwem czatu i dać wszystkim uczestnikom trochę czasu na sformułowanie odpowiedzi przed "prezentacją" w parach.</p> <p>Jeśli w fazie zasadniczej realizujesz temat wiadomości (patrz poniżej), możesz wyznaczyć granicę między formatem wiadomości, opisując razem prognozę pogody lub wprowadzając „przemówienie informacyjne” (charakterystyka wiadomości w różnych formatach medialnych). W tym drugim przypadku uczestnicy proszeni są na przykład o napisanie krótkiego reportażu dla wiadomości telewizyjnych (realistycznego lub fikcyjnego) i w wolnej chwili na zajęciach mogą również na tej podstawie stworzyć swój program informacyjny.</p>
<p>Faza zasadnicza:</p>	<p>(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiadomości jak i autentycznych materiałów audio w języku potocznym jest równie korzystne dla studiów kulturowych. • W tym kontekście uczestnicy słuchają nagrań audio zgodnie ze swoim poziomem językowym. • Zalecane jest połączenie rozumienia ze słuchu i pytań/zadań transferowych. • Uczestnicy powinni wysłuchać nagrania dwukrotnie: raz bez informacji językowych i raz z pomocą odpowiedniego tekstu pisanego. • W ramach zadania transferu można utworzyć grupy zajmujące się różnymi nagłówkami wiadomości. • Następnie mają napisać swoje wiadomości z tego samego obszaru tematycznego z wymyślonymi wydarzeniami. W razie potrzeby nauczyciel może doprecyzować tematy.

	<ul style="list-style-type: none"> • Wiadomości w klasie są ostatecznie prezentowane jedna po drugiej, uzupełniane przez dobrowolnego reportera terenowego lub prognozę pogody, zgodnie z preferencjami grup.
Faza końcowa	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel oferuje dodatkowe materiały, na przykład może to być dalszy wkład społeczny, kulturowy lub polityczny zgodnie z omawianymi wiadomościami. Na przykład, nauczyciel może zaprezentować zasoby edukacyjne podobne do materiałów BBC Learning English. Jeśli wiadomości dotyczą inflacji i rosnących kosztów życia, uczestnicy mogą obejrzeć film o pieniądzu. Jeśli zaś wiadomości dotyczą zmian klimatycznych, uczniowie mogą obejrzeć film o środkach transportu (samochodach, transporcie publicznym itp.) lub żywności ekologicznej.
Ocena:	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniom pokazywane są różne terminy (do 20). • Następnie słuchają dostarczonego nagrania, które zawiera niektóre z pokazanych wyrażeń. • Około 75% terminów pochodzi bezpośrednio z tekstu audio, a około 25% to słowa niepowiązane. • Uczniowie muszą wskazać, które terminy słyszeli i przesłać swoje rozwiązania. • Nauczyciel poprawia pracę uczniów cyfrowo. • Złożoność zadania zależy od poziomu biegłości uczniów - pojęcia mogą być na przykład we właściwej kolejności, pomieszczone lub łatwe/trudne do zrozumienia.
Kontynuacja:	<p>Online</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy są proszeni o przeprowadzenie badań internetowych (artykuły, wiadomości itp.) na temat wiadomości w odpowiednim języku docelowym sprzed dokładnie 1, 5 lub 10 lat. Wyniki są gromadzone na wspólnej platformie internetowej (np. Padlet) i służą jako wprowadzenie/rozgrzewka do nadchodzących zajęć. Pytania mogą być następujące: Jaka była wtedy Twoja sytuacja życiowa? Czy ten temat jest nadal istotny dla Ciebie/na szerszą skalę? Jak wyglądał rozwój tego konkretnego wydarzenia? Jakie miałeś wtedy marzenia i aspiracje?

PISANIE

Poziom zaawansowania: **A1**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Pisanie Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel wybiera kilka tekstów w oparciu o to, ilu jest osób w klasie, tak aby 4-5 uczniów miało tę samą historię (najlepiej znaną bajkę) i zmienia tekst tak, aby zawierał błędy (czasy, użyte słownictwo, pisownia, struktura zdań itp.). • Dla każdej historii nauczyciel tworzy dokument Word online i udostępnia ją 4-5 uczniom. Następnie nauczyciel informuje uczniów o charakterze i liczbie błędów. • Muszą znaleźć wszystkie błędy w udostępnionym dokumencie i poprawić je. • Uczniowie muszą zidentyfikować błędy – nazwać je.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel drukuje poprawioną wersję bajki i rozdaje ją każdej grupie. • Celem jest przereadowanie tekstu w oparciu o kryteria określone przez nauczyciela, np. zastąpienie każdego rzeczownika innym. W takim przypadku uczniowie nie piszą już o <i>Trzech małych świnkach</i>, ale o <i>Trzech małych filiżankach do kawy</i>. • Zachęć uczniów do kreatywności i zabawy. Na koniec każda grupa czyta na głos "nową" historię. • Uczniowie mogą ulepszyć prezentację, uzupełniając swój występ pantomimą.
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel przesyła oryginalną historię bez błędów i z wyróżnionymi kluczowymi informacjami (czas przeszły/teraźniejszy, przymiotniki itp.) w oparciu o aktualny poziom języka. • Uczniowie mogą dodawać komentarze dotyczące wybranego aspektu gramatyki, np. powód zastosowania określonego czasu, deklinacji, wyjaśnienia słów, struktury zdania itp.
Ocena:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel przesyła oryginalną historię, ale zamiast błędów podaje 3 opcje, z których tylko jedna jest poprawna (nauczyciel może utworzyć ten quiz np. w H5P)
Kontynuacja:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Studenci tworzą grupę online (czat, rozmowa wideo - komunikator, Skype, platforma uniwersytecka...) składającą się z 7 osób i tworzą Mentimeter. • Następnie każdy uczeń otrzymuje jeden z poniższych tematów (1-7) • jaki – niebieski, miły... (przymiotnik) • kto - mama, drzewo, Emma... (osoba, rzecz) • co robił - wspinał się, spał, bawił się... (czasownik) • kiedy - wiosną, o 17:00, w nocy • gdzie - w szkole, na szczycie domu... (miejsce) • z kim/czym - ze swoim psem, przyjacielem, długopisem... (osobą, rzeczą)

	<ul style="list-style-type: none">• dlaczego - ponieważ... byli za starzy; była ładna pogoda (powód, dla którego on/ona to zrobił/a)• Każdy uczeń musi zapamiętać i wykorzystać tylko informacje z bajki.• np. uczeń z numerem 5 użyje zamku Kopciuszka, uczeń z numerem 2 zamku pirata itd.• Następnie każdy uczeń używa swojego telefonu i wysyła odpowiedź w Mentimeter (zawsze musi wpisać swój numer).• Kiedy wszyscy skończą, odpowiedzi zostaną ujawnione.• Jeśli uczniowie rozmawiają online, jeden z nich czyta nową historię i wszyscy razem mogą się śmiać.• Jeśli chcą, mogą podzielić się nim z innymi grupami
--	---

Poziom zaawansowania: **A2**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Pisanie Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie na platformie lub we współdzielonym dokumencie tworzą listę, ich zdaniem, przyszłościowych zawodów • Osobno zbierają także cechy, jakie według nich powinien mieć dobry pracownik.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie prezentują zebrane wcześniej materiały i krótko dyskutują na te tematy. • Nauczyciel pokazuje przykładowe CV. Zadaniem uczniów jest zapoznać się z tekstem i formą oraz spróbować odgadnąć o jakie stanowisko mogą ubiegać się kandydaci, którzy złożyli owe dokumenty. • Wspólnie dyskutują i ustalają (przy ewentualnej pomocy nauczyciela) jakie są obligatoryjne i fakultatywne elementy CV, jak wygląda układ graficzny tego tekstu. • Następnie nauczyciel prezentuje różne ogłoszenia o pracę. Uczniowie mają wybrać tę, którą uważają za najciekawszą dla siebie i krótko uzasadnić decyzję.
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie zapoznają się z prezentacją przygotowaną na stronie genial.ly dotyczącą pisania CV • Uczniowie rozwiązują ćwiczenia redakcyjne zaproponowane przez nauczyciela.
Ocena:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie mają za zadanie stworzyć CV w internetowym kreatorze (np. jobseeker.com) na stanowisko wybrane w fazie zasadniczej, a następnie przesłać mailem do nauczyciela, wcielając się w rolę poszukującego pracy.
Kontynuacja:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie zapoznają się z poradnikami dostępnymi na YouTube lub stronach internetowych, jak poprawnie pisać CV.

Poziom zaawansowania: **B1**

<p>Informacje ogólne</p>	<p>Rodzaj zajęć: Pisanie Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i></p>
<p>Faza wstępna:</p>	<p>(współpraca, online lub offline) (e)-learning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel wskazuje uczniom za pośrednictwem postu w Historii klasy używanej platformy e-learningowej (najlepiej Class Dojo, https://teach.classdojo.com), gdzie mogą znaleźć odpowiednie wpisy na blogu, biorąc pod uwagę ich wiek i zainteresowania. • Uczniowie są zachęceni do przeglądania Internetu, uzyskiwania dostępu do źródeł wskazanych przez nauczyciela i identyfikowania cech pisania blogów. • Uczniowie są również proszeni o rozwijanie swoich umiejętności obsługi komputera w zakresie przeglądania Internetu. • Indywidualnie lub w grupach/parach uczniowie publikują na Class Dojo zidentyfikowane cechy w formie rysunku = diagramu, który można wybrać jako rodzaj zadania na tej platformie edukacyjnej.
<p>Faza zasadnicza:</p>	<p>(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel prosi uczniów, aby wybrali sposób, w jaki chcą pracować: w grupach, w parach lub indywidualnie, pozostawiając każdemu z nich wybór, którego dokonają sami, bez narzucania ogólnego stylu. • Nauczyciel wyświetla na ekranie diagramy-odpowiedzi uczniów przesłane przez nich na platformę przed rozpoczęciem zajęć i wybiera z ich odpowiedzi najbardziej reprezentatywne cechy tekstu zwanego "wpisem na blogu", jednocześnie dodając brakujące cechy (jeśli takowe występują). • Uczniowie są proszeni o podjęcie decyzji, w parach/grupach, które utworzyli lub indywidualnie, na jaki temat chcieliby napisać wpis na blogu. W tym celu mogą przeprowadzić burzę mózgów na podstawie blogów, które wcześniej zbadali lub mogą również pomyśleć o interesującym ich temacie. • Uczniowie mają za zadanie odegrać (w parach, grupach lub indywidualnie) tematy, które wybrali dla swoich kolegów. Kreatywność jest ważna, można wykorzystać różne rodzaje mediów, a co najważniejsze, w procesie realizacji tematu można aktywować wiele zmysłów. Interaktywność może również mieć miejsce, ponieważ inni uczniowie są proszeni o sugestie dotyczące wyborów mimicznych lub wykonawczych, z których korzystają "aktorzy". • Po zakończeniu gry polegającej na zgadywaniu, uczniowie są proszeni o pracę nad swoim wpisem na blogu na stronach internetowych, przestrzegając ustalonych wcześniej zasad. Tworzą pierwszy i drugi szkic. • Etap korekty może być wykonywany krzyżowo, z różnymi przypadkowymi wymianami między parami/grupami/indywidualnymi uczniami. Etap ten wiąże się z dużą ilością ruchu ze strony uczniów, którzy zamieniają się miejscami przed ekranami komputerów, z których korzystali do tej pory. • Gdy ostateczna wersja tekstu jest gotowa, uczniowie są proszeni o przesłanie go na platformę Class Dojo w formie portfolio tekstowego, aby nauczyciel mógł go ocenić. • Nauczyciel przekazuje informacje zwrotne na temat każdego wpisu na platformie, dzięki czemu uczniowie opuszczają klasę z ostateczną formą swoich tekstów
<p>Faza końcowa</p>	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie są proszeni o stworzenie własnej strony internetowej/bloga na stronie internetowej takiej jak: www.weebly.com lub https://wordpress.com/. Jeśli niektórzy

	uczniowie nie są tak biegli w obsłudze komputera w tym zakresie, można wykorzystać platformę http://www.storyjumper.com/ jako prostszą wersję narzędzia do tworzenia historii online..
Ocena:	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel odwiedza strony blogów stworzone przez uczniów i przyznaje dyskretne punkty za oba aspekty tworzenia wpisów na blogu: rodzaj tekstu (umiejętności pisania) i formę tekstu (umiejętności cyfrowe).
Kontynuacja:	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie są proszeni o przekształcenie wpisu na blogu we wpis vlogowy i przesłanie go na platformę Class Dojo w formie wideo.

<p>Informacje ogólne</p>	<p>Rodzaj zajęć: Pisanie Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i></p>
<p>Faza wstępna:</p>	<p>(współpraca, online lub offline) (e)-learning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Każdy uczestnik otrzymuje kartę pracy. Następnie podczas burzy mózgów wymieniane są czasowniki związane z gotowaniem (np. czasowniki - smażyć, marynować, mieszać, piec, dusić itp.) • Uwaga: W przypadku stosowania w blended learning nauczyciel może zapewnić narzędzie do burzy mózgów, w którym uczestnicy mogą współpracować i gromadzić słownictwo. • Następnie uczniowie są zachęceni do napisania tak zwanej małej jedenastki (tekst składający się z jedenastu słów zapisanych w pięciu wersach. Każda linijka ma swoją specyfikację) o swoim ulubionym jedzeniu i umieszczenia go na przygotowanym Padlecie. • Małe jedenastki są odczytywane na głos na forum klasy lub w parach/grupach i służą jako temat do dyskusji na temat jedzenia w codziennym życiu uczestników (np. "Dlaczego to jest moje ulubione jedzenie? Czy jest jedzenie, którego nie lubię? Dlaczego?"). • Jeśli interakcja jest niska, można rzucać piłką między uczestnikami, aby zwiększyć udział w mowie lub, gdy odbywa się to cyfrowo, każdy z uczestników wybiera, czyja kolej jest następna.
<p>Faza zasadnicza:</p>	<p>(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Każdy uczestnik otrzymuje kartę pracy z wieloma artykułami spożywczymi. • Następnie uczestnicy wybierają z niej cztery składniki (plus ilości) i wymyślają przepis z ich użyciem (~ 150 słów). • Uwaga dotycząca blended learning: Podczas pisania przepisu można wyłączyć kamery i dźwięk w celu skupienia uwagi i określić czas na ukończenie zadania. Podczas rozmowy o przepisach i innych tematach związanych z jedzeniem najlepiej jest, gdy wszystkie kamery są włączone, ponieważ zwiększa to interakcję. • Następnie uczestnicy prezentują przepis tak, jakby przygotowywali go przed publicznością, zachowując się tak, jakby brali udział w pokazie gotowania na żywo. Nauczyciel powinien zachęcić uczniów do wcielenia się w swoje role, aby inni byli głodni jego dania. • Następnie uczestnicy mogą porozmawiać o tym, który przepis (poza ich własnym) najbardziej im smakował i dlaczego. Najpopularniejsze danie w grupie może zostać poddane głosowaniu. Można również porozmawiać o nawykach żywieniowych lub kulturze jedzenia w rodzinie, zwłaszcza w grupach heterogenicznych .
<p>Faza końcowa</p>	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obrazki świetnie sprawdzają się jako inspiracja do pisania tekstów. Szczególnie dobrze sprawdzają się obrazy niejednoznaczne lub takie, które wskazują na coś ukrytego lub większy kontekst (obrazy ukrytych przedmiotów, obrazy quizów). W takim przypadku uczestnicy mogą przyjmować założenia, relacjonować swoje doświadczenia, wyrażać swój punkt widzenia lub rozmawiać o możliwych scenariuszach. • Uczniowie są proszeni o opisanie przygotowanego zdjęcia jedzenia i napisanie tekstu (~150 słów) na jego temat. Zadanie powinno obejmować powtórzenie omawianych tematów lub kompetencji, takich jak gramatyka lub słownictwo. • W kontekście <i>Jedzenie i gotowanie</i> obraz referencyjny może pokazywać znaczenie żywności na szerszą skalę, np. substytuty mięsa, mięso hodowane w laboratorium lub owady jako źródło pożywienia.

Ocena:	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy mają napisać tekst z osobistymi odniesieniami (~150 słów). Mówiąc dokładniej, zadaniem jest napisanie o daniu, które prawdopodobnie przygotują dla gości na specjalną okazję, np. parapetówkę, konkretne święto (np. Halloween) lub inne cele. Korzystne jest, jeśli teksty są powiązane tematycznie z nadchodzącymi lekcjami. • Jako element wspierający, nauczyciel może podać pomocne struktury zdań
Kontynuacja:	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Istnieje wiele zwrotów i idiomów związanych z jedzeniem, które nadają się do słuchania lub ćwiczenia słownictwa. • Uczestnicy są na przykład proszeni o wysłuchanie pliku audio na temat idiomów związanych z jedzeniem. • Następnie muszą zebrać idiomy kulinarne w swoim języku i zaprezentować je innym w formie cyfrowej. Może to służyć jako wprowadzenie do kolejnych zajęć. Jeśli dźwięk jest dość trudny, można użyć zadań na rozumienie.

MÓWIENIE

Poziom zaawansowania: **A1**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Mówienie Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none">• Przed lekcją uczniowie muszą przygotować fikcyjną postać z jak największą liczbą szczegółów i zapamiętać ją.• Następnie nagrywają krótki film, w którym przedstawiają tę postać (w formie pierwszoosobowej) i przesyłają go na wspólną platformę internetową.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none">• Każdy uczeń wciela się w swoją postać, uwzględniając wizualne i słuchowe aspekty postaci (akcent, głos, cechy fizyczne itp.) Na przykład jestem 80-letnią Afroamerykanką z garbem i problemami z chodzeniem. Im zabawniej i bardziej kreatywnie, tym lepiej.• Następnie uczniowie wchodzą do klasy i przedstawiają się sobie nawzajem.• Drugi uczeń słucha uważnie i stara się zapamiętać jak najwięcej o drugiej fikcyjnej postaci.• Za każdym razem, gdy usłyszą nowe słowo, zapisują je.• Gdy obaj uczniowie skończą się przedstawiać, wcielają się w fikcyjne postacie drugiej osoby.• Każdy uczeń kontynuuje z nową postacią i szuka nowego kolegi z klasy, aby wymienić się postaciami.• Na koniec każdy uczeń prezentuje swoją aktualną postać przed resztą klasy. Następnie nauczyciel odtwarza film z oryginalną postacią, który został przesłany na wspólną platformę internetową.• Następnie klasa porównuje te wersje (w celu ustalenia różnic i podobieństw). Podczas tej dyskusji nauczyciel zapisuje wszystkie nieznanne słowa na tablicy.• Kiedy dyskusja dobiegnie końca, uczniowie jeden po drugim podchodzą do tablicy i wybierają jedno słowo, nie mówiąc o tym pozostałym.• Każdy uczeń opisuje wybrane słowo bez jego użycia lub jego rdzenia.• Inni uczniowie odgadują słowo, a ten, kto odgadnie je poprawnie, jest następny.
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none">• Nauczyciel udostępnia wszystkim uczniom filmy, które stworzyli w pierwszym ćwiczeniu i wraz ze wszystkimi nowymi słowami przesyła je na wspólną platformę internetową.• Dodatkowo nauczyciel może korzystać z Quizlet i wgrywać tam nowe słówka.
Ocena:	-
Kontynuacja:	Online: <ul style="list-style-type: none">• Każdy uczeń wybiera jedno z nowych słów i musi nagrać wiadomość wideo lub audio, w której je wyjaśnia.• Następnie przesyłają je do utworzonego zestawu Quizlet, aby wszyscy uczniowie mogli powtórzyć całe nowe słownictwo.

Poziom zaawansowania: **A2**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Mówienie Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none"> • Na cyfrowej tablicy (np. Jamboard) uczniowie w formie mapy myśli wypisują skojarzenia, jakie nasuwają im się na hasło <i>miasto</i> oraz <i>wieś</i>.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none"> • Najpierw uczniowie luźno dyskutują o wadach i zaletach życia na wsi oraz w mieście. Uczniowie dzielą się na dwie grupy, zgodne z ich preferencjami. • Powstałe 2 grupy nauczyciel dzieli na mniejsze zespoły, które sporządzają listę wad i zalet życia w mieście/na wsi. Po kilku minutach nauczyciel łączy mniejsze grupy w większe, by uczniowie mogli wymienić się pomysłami i uzupełnić listę. • Gdy wady i zalety zostaną zebrane, reprezentanci grup przedstawiają swoje argumenty i dyskutują z grupą o przeciwnych poglądach. Nauczyciel pilnuje merytoryki wypowiedzi i kultury dyskusji. • Aby utrudnić pracę oraz sprowokować głębszą analizę można poprosić, by grupy przygotowały argumenty odwrotnie, tzn. osoby, które opowiedziały się za życiem na wsi, muszą przygotować wady i zalety życia na wsi.
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel zachęca uczniów do zapoznania się z artykułami dotyczącymi omawianego tematu oraz danymi statystycznymi.
Ocena:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie rozwiązują quiz przygotowany w aplikacji np. Kahoot! dotyczący słownictwa związanego z życiem na wsi oraz w mieście.
Kontynuacja:	-

Poziom zaawansowania: B1

<p>Informacje ogólne</p>	<p>Rodzaj zajęć: Mówienie Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: Blended learning</p>
<p>Faza wstępna:</p>	<p>(współpraca, online lub offline) (e)-learning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel proponuje listę przymiotników wartościujących, a uczniowie muszą podać słowo o przeciwnym znaczeniu (np. w WordWall). • Następnie nauczyciel proponuje ćwiczenie <i>Słońce i Księżyc</i> dostosowane do nauki online. Uczniowie pracują indywidualnie. Każda osoba wypowiada zdanie związane ze słowem, nad którym pracowała już w ćwiczeniu słownictwa (np. <i>Kiedyś nudziłem się w klasie, ale teraz jestem zainteresowany.</i>) i wskazuje kolegę/koleżankę z klasy, która będzie kontynuować. • Następnie uczniowie są zapraszani do obejrzenia filmu, który obejmuje struktury gramatyczne: czas przeszły. Po obejrzeniu filmu uczniowie piszą krótki opis filmu w czasie przeszłym, który przesyłają na platformę internetową. • Wideo i lista słów zostaną przesłane na platformę internetową, aby każdy mógł uzyskać do nich dostęp.
<p>Faza zasadnicza:</p>	<p>(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie spotykają się z nauczycielem i wymieniają poglądy na temat ćwiczenia wstępnego oraz zadają pytania dotyczące treści klipu wideo zawierającego gramatykę. • Po fazie rozgrzewki uczniowie są proszeni o przeczytanie opisów filmu przygotowanych przez ich kolegów z klasy, używając różnych tonów. W tym celu losują kartę z opisem tonu zawierającą emotikonę związaną z tonem, którego muszą użyć: smutny, wesoly, znudzony, tajemniczy itp. • Po zakończeniu tego ćwiczenia uczniowie zostają podzieleni na kilka zespołów, które przygotowują historię z filmu. Historia zostanie opowiedziana w czasie przeszłym przed kolegami z klasy (<i>Przestań mówić</i>). Uczeń opowiada historię w czasie przeszłym. Kiedy nauczyciel klaszcze w dłonie, uczniowie kontynuują swoją opowieść w sposób gestykulacyjny. Nauczyciel ponownie daje sygnał i uczeń dalej mówi. Uczniowie są zachęceni do wyrażania siebie jak gawędziarz, artykułowania i zmiany tonu, aby przyciągnąć uwagę publiczności. Po zakończeniu gry nauczyciel prosi publiczność o podsumowanie historii lub wyrecytowanie jednego z odegranych fragmentów. Koledzy z klasy będą głosować na najlepszego gawędziarza. • Innym ustnym ćwiczeniem produkcyjnym może być <i>cichy wywiad/krytyka</i>, który pozwala uczniom na użycie przymiotników wartościujących opracowanych w fazie wstępnej. • Nauczyciel prosi uczniów o dobranie się w pary: dziennikarz i rozmówca. Rozmówcy wybierają film, który ostatnio oglądali. Dziennikarze przygotowują listę pytań. Uczniowie odgrywają wywiad przy wyjściu z kina. Ta improwizacja jest nagrywana w celu wykrycia błędów językowych
<p>Faza końcowa</p>	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel może zaoferować dodatkowe materiały dotyczące opisu filmu, czasu przeszłego i przymiotników kwalifikujących.
<p>Ocena:</p>	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • W przypadku uczniów, którzy opuścili zajęcia lub chcą poprawić swoje umiejętności mówienia, nauczyciel przesyła wszystkie materiały na platformę internetową i poprosi uczniów o pracę w grupach lub indywidualnie nad podcastem, w którym muszą

	opowiedzieć film, używając czasu przeszłego i przymiotników kwalifikujących. Uczniowie będą pracować nad podcastem przy użyciu programu Audacity, który umożliwia również pracę nad umiejętnościami przekrojowymi.
Kontynuacja:	-

<p>Informacje ogólne</p>	<p>Rodzaj zajęć: Mówienie Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i></p>
<p>Faza wstępna:</p>	<p>(współpraca, online lub offline) (e)-learning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jako wprowadzenie rozgrywana jest gra <i>Diva</i>: • Jeden uczestnik wciela się w divę (niezależnie od płci!). Diva jest znana z tego, że jest niezwykle trudna i humorzasta. Siedzi na krześle, podczas gdy krąg jej przyjaciół, fanów i pracowników - pozostałych uczestników - stoi wokół niej w pełnej szacunku odległości. • 2. Wyjaśnij uczestnikom, dlaczego wszyscy martwią się obecnie o divę. Chodzi o to, aby przekonać ją do zmiany zachowania. • Możliwe powody mogą być na przykład następujące (możesz oczywiście wymyślić inne powody): • Diva nie jadła od trzech dni. • Diva jest gotowa na wakacje. • Diva ma niedobór witamin, ponieważ je tylko budyń. • Diva nie chce wychodzić na zewnątrz, odkąd zmarł jej szczeniak. • 3. Jeden z uczestników ostrożnie robi krok w kierunku divy i przedstawia sugestię. Jeśli diva jest skłonna kontynuować słuchanie, robi kolejny krok do przodu, kontynuując rozmowę z divą. Należy jednak zachować ostrożność: Jeśli diva wykazuje negatywne nastawienie, należy szybko się wycofać, ponieważ można się obawiać jej napadów złości. W takim przypadku ktoś inny spróbuje. • 4. Ten, komu uda się przekonać divę, przejmuje jej rolę i zasiada na tronie divy. W nowej rundzie ogłaszany jest nowy problem. • <u>Uwaga:</u> W przypadku <i>blended learning</i> pierwsza diva powinna zostać wyznaczona przez nauczyciela, a każdy, kto chce być następny, powinien użyć funkcji podniesionej ręki (np. w MS Teams), aby rozmowa online nie stała się zbyt chaotyczna. <p>Gra stanowi doskonały pomost do podstawowych zajęć edukacyjnych, ponieważ przekonujące przemawianie jest kluczową kompetencją w wielu rzeczywistych sytuacjach i można porównać divę z prezentowaną grą do relacji klient-sprzedawca.</p>
<p>Faza zasadnicza:</p>	<p>(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy ćwiczą wyrażanie argumentów i przekonujące przemawianie. W tym celu prezentowana jest gra o nazwie <i>Wszystko na sprzedaż</i>. • Tutaj uczestnicy mają wyobrazić sobie, że są sprzedawcami szlachetnych towarów: Wysokiej klasy sklep opróżnia swój magazyn, aby stworzyć miejsce na nowe produkty. Zarówno sprzedawca, jak i klient są bardzo dystyngowani i uprzejmi. • Następnie nauczyciel pokazuje, które przedmioty mają być sprzedawane (mogą to być przedmioty codziennego użytku, takie jak otwieracz do butelek, trzepaczka lub wieszak na ubrania). • Zadaniem uczestników jest wybranie jednego przedmiotu na raz i sprzedanie go za jak największą kwotę. W tym celu muszą argumentować, że przedmioty są bardziej wartościowe niż w rzeczywistości. • W związku z tym nauczyciel przeprowadza przykładową rozmowę z wybranym uczestnikiem w roli sprzedawcy, aby pomóc w tworzeniu fragmentów i struktury zdań. • Następnie uczestnicy mają kilka minut na przygotowanie się do prezentacji. Następnie nauczyciel wybiera dwóch uczestników na rundę, którzy przeprowadzają prezentację. • Gra kończy się, gdy wszystkie przedmioty zostaną sprzedane.

	<ul style="list-style-type: none"> • Uwaga: Nauczyciele powinni zachęcać uczestników do wyolbrzymiania i opisywania przedmiotów w możliwie najbardziej przekonujący sposób.
Faza końcowa	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel oferuje dodatkowe materiały (filmy, zdjęcia, wykresy), aby utrwalić przegląd omawianych środków wyrazu i zapewnić inną sytuację komunikacyjną zawierającą opracowane fragmenty / przebieg rozmowy, np. rozmowę sprzedażową w handlu detalicznym. • Uczestnicy muszą odpowiedzieć na pytania.
Ocena:	<p>online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy otrzymują obrazek przedstawiający owce bawiące się na przyjęciu ("<i>Impreza owiec</i>"). • Następnie mają potajemnie wybrać jedną owcę i opisać, czego ta konkretna owca doświadcza na przyjęciu. • Jedna po drugiej, historie owiec są przedstawiane grupie bez zbytniego konkretyzowania. • Zadaniem grupy jest odgadnięcie, która owca jest opisana za każdym razem. • Uwaga: To samo można zrobić z innymi rodzajami obrazków inspirujących mowę zgodnie z poziomem językowym, np. z obrazkami ukrytych przedmiotów.
Kontynuacja:	<p>online:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy oglądają film o szybkiej modzie, który odnosi się do przedstawionej rozmowy sprzedażowej w fazie końcowej (np. How Fast Fashion Became Faster and Worse for the Earth - The New York Times). • Następnie muszą stworzyć indywidualną mapę myśli z odpowiednim słownictwem, a także zamieścić swoją opinię na temat szybkiej mody na <i>Padlecie</i> dla następnej klasy (w razie potrzeby nauczyciel może przedstawić przegląd z fragmentami wyrażania opinii).

GRAMATYKA

Poziom zaawansowania: **A1**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Gramatyka Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none">• Nauczyciel przedstawia uczniom ćwiczenie "kierunek". Ich zadaniem jest opisanie, w jaki sposób zamierzają dotrzeć do klasy.• Każdy uczeń wyświetla mapę z miejscem, w którym rozpoczyna swoją podróż i adresem szkoły. Następnie opisują (ustnie lub dodając plik z opisem) swoją podróż słowami (np. "Wychodzę z domu, skręcam w lewo i idę 50 metrów do skrzyżowania. Następnie skręcam w prawo i przechodzę przez ulicę...").• Następnie każdy uczeń otrzymuje jeden z opisów kierunków i próbuje dotrzeć do szkoły z wybranego miejsca docelowego na mapie (alternatywnie może również spróbować w prawdziwym życiu), korzystając z opisów przygotowanych przez rówieśnika.• Uczniowie mogą zastanowić się nad swoimi doświadczeniami z opisanymi ścieżkami i tym, czy udało im się dotrzeć do klasy.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none">• Uczniowie spotykają się z nauczycielem i wymieniają poglądy na temat wskazówek dojścia do danego punktu - jak się na nie zdecydowali, jak łatwo/trudno było znaleźć drogę zgodnie z instrukcjami itp. Nauczyciel zapisuje sugestie każdego zespołu na tablicy.• Nauczyciel wprowadza ćwiczenie <i>Amerykańskie pozdrowienia</i> i instruuje uczniów, aby spotkali się i przedstawili sobie nawzajem w ten sposób. W następnym kroku uczniowie wykorzystają ćwiczenie, aby zdobyć więcej informacji o innych, takich jak ich wiek, ulubiony kolor itp. Umożliwia to uczniom zapoznanie się ze sobą, a także złagodzenie atmosfery na początku lekcji. Co więcej, zwiększa to motywację uczniów, gdy ćwiczą zdobytą wiedzę w rzeczywistych sytuacjach.• Nauczyciel dzieli uczniów na 2-3 zespoły, wyposaża je w stoliki grupowe, różnokolorowe arkusze papieru lub karteczki samoprzylepne i upewnia się, że są wszyscy mają ołówki/przybory do pisania. Następnie nauczyciel wprowadza grę <i>Korygowanie za pomocą karteczek samoprzylepnych</i>.• Uczniowie grają w grę <i>Korygowanie za pomocą karteczek samoprzylepnych</i>. Każda grupa otrzymuje siatkę z niepoprawnymi zdaniami i co najmniej 12 karteczek samoprzylepnych. Aby uzyskać lepszy przegląd, karteczki samoprzylepne można przykleić do siatki, tak aby zakryć błędne zdania.• Siatka przygotowana przez nauczyciela jest teraz zawieszana na tablicy, tablicy lub ścianie. Gdy wszystkie grupy skończą wprowadzać poprawki, decydują, która grupa rozpocznie grę. Celem jest objęcie jak największej liczby połączonych pól. (tj. pól, które stykają się wąskim lub długim bokiem) swoim kolorem.• Pierwsza grupa wybiera pole, przykleja odpowiednio przygotowaną karteczkę samoprzylepną i odczytuje zdanie. Jeśli próba korekty jest poprawna, karteczka pozostaje przyklejona; jeśli nie, jest ponownie usuwana. W obu przypadkach następna grupa wykonuje swoją kolej.

	<ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel monitoruje ćwiczenie, oferując w razie potrzeby pomoc w zakresie słownictwa. • Po zakończeniu gry nauczyciel omawia osiągnięcia każdego zespołu oraz wyniki i rezultaty ćwiczenia. • Uczniowie są proszeni o udział w kolejnym ćwiczeniu: tworzą grupy składające się z 5-6 uczniów i wykonują ćwiczenie "<i>Coś wspólnego</i>". Samo ćwiczenie trwa około 15-20 minut, a na koniec każda grupa przedstawia innym wyniki - to, co okazało się wspólne w grupie
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel oferuje dodatkowe materiały (filmy, wykresy, diagramy itp.), aby zachęcić uczniów do wizualnego porządkowania informacji i tworzenia powiązań.
Ocena:	online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel prosi uczniów o wykonanie zestawu ćwiczeń dotyczących omawianego tematu (np. na WordWall, Live Worksheets).
Kontynuacja:	online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel udostępnia grafikę z zestawem różnych osób i tekstem, w którym czyta krótki opis fotografii, w którym opisane są niektóre z osób znajdujących się na nim. Uczniowie podpisują wszystkie wymienione osoby na zdjęciu i przesyłają swoje wyniki do nauczyciela, który następnie informuje ich o poprawnych odpowiedziach.

Poziom zaawansowania: **A2**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Gramatyka Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel publikuje ankietę online (np. Microsoft Forms), w której uczniowie wybierają jakie zagadnienie gramatyczne chcą poznać na następnych lekcjach. • Po wyborze tematu uczniowie mają uzupełnić według własnego pomysłu interaktywną tabelę zamieszczoną na platformie. Przedstawia ona krótko scharakteryzowany problem z jakim borykają się poszczególne osoby (np. uważam, że ostatnio trochę przytyłam albo bardzo dużo pracuję, mam bardzo stresującą pracę). Zadaniem uczniów jest dopisanie dobrej i złej rady dla nich, co powinni zrobić, żeby rozwiązać swój problem.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel prezentuje zebrany materiał i wspólnie z klasą wybierają najciekawsze przykłady rozwiązań opisanych problemów. • Następnie nauczyciel prezentuje owe rady przygotowane przez siebie wcześniej, zapisane w trybie rozkazującym. Uczniowie analizują zdania i próbują ustalić jakie są reguły tworzenia tej konstrukcji gramatycznej. • Uczniowie wspólnie z nauczycielem zapisują na tablicy reguły tworzenia form trybu rozkazującego. • Rady stworzone w fazie wstępnej zamieniają tak, by zawierały tryb rozkazujący. • Nauczyciel dzieli klasę na kilkusobowe grupy. Każda z nich ma za zadanie stworzenie dekalogu dotyczącego zdrowego żywienia, udanej nauki do egzaminu, ochrony środowiska, itd. z wykorzystaniem konstrukcji w trybie rozkazującym. Reprezentanci grup przedstawiają zebrane wskazówki klasie.
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel wskazuje na platformach typu Wordwall ćwiczenia gramatyczne utrwalające tworzenie i wykorzystanie trybu rozkazującego. Uczniowie wybierają ze wskazanych kilka i rozwiązują je.
Ocena:	online: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie rozwiązują quiz dotyczący tworzenia i użycia trybu rozkazującego przygotowany w aplikacji typu Kahoot!
Kontynuacja:	online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel przekazuje uczniom w formie linków wartościowe materiały na platformie YouTube, blogach lub Instagramie, gdzie nauczyciele omawiają to zjawisko gramatyczne. Zachęca uczniów do zapoznania się z nimi w celu utrwalenia zdobytej wiedzy.

Poziom zaawansowania: B1

<p>Informacje ogólne</p>	<p>Rodzaj zajęć: Gramatyka Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i></p>
<p>Faza wstępna:</p>	<p>(współpraca, online lub offline) (e)-learning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel tworzy interaktywne ćwiczenie (np. Goose Chase), dodając 8-10 statycznych i dynamicznych misji. • Uczniowie są proszeni o dołączenie do zespołu i wypełnienie misji. Niektóre misje zawierają słowo kluczowe, które należy zebrać, aby uczniowie mogli zidentyfikować temat zajęć w tym tygodniu. • Jedna z misji obejmuje <i>Pomieszczone struktury</i> i prosi członków tej samej drużyny o znalezienie i napisanie odpowiedniej kontynuacji danego fragmentu zdania (np. <i>Gdybym był burmistrzem miasta...</i>), tak aby utworzyli poprawne zdanie. • Pod koniec ćwiczenia każda grupa publikuje słowa kluczowe na platformie internetowej i przedstawia sugestie dotyczące tematu
<p>Faza zasadnicza:</p>	<p>(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie spotykają się z nauczycielem i wymieniają poglądy na temat sugestii - jak się na nie zdecydowali, jak łatwo/trudno było podjąć decyzję na podstawie słów kluczowych itp. Nauczyciel zapisuje sugestie każdego zespołu na tablicy. • Nauczyciel dzieli uczniów na dwa zespoły i instruuje ich, że jest noc przed wyborami powszechnymi i jest to ostatnia szansa dla dwóch głównych partii, aby przekonać wyborców do głosowania na nich. Aby utrzymać zabawę, nauczyciel sugeruje komiczne nazwy dla partii, takie jak <i>Partia Muffinek</i> lub <i>Partia Milkshake'a</i>. Uczniowie mają 3-5 minut na podjęcie decyzji o swojej polityce i sposobie, w jaki przekonają opinię publiczną do głosowania na nich. Nauczyciel może zapisać kilka przykładów na tablicy (np. <i>Jeśli zagłosujesz na nas, damy każdemu darmowy kubek koktajlu mlecznego w dniu jego urodzin</i>). • Nauczyciel monitoruje ćwiczenie, oferując w razie potrzeby pomoc w zakresie słownictwa. • Przedstawiciel każdej ze stron podchodzi do tablicy i pisze swoje zdanie. Gdy zdania zostaną zapisane na tablicy, nauczyciel sprawdza, czy są jakieś błędy, wyjaśnia je i decyduje, kto wygrał debatę. • Nauczyciel przygotowuje fragmenty zdań warunkowych, umieszcza je w kapeluszu/pudełku i prosi uczniów, aby usiedli w kręgu (<i>Przędzenie przędzy</i>). Nauczyciel rozpoczyna opowiadanie, a pierwszy uczeń wybiera jedną kartę z kapelusza/pudełka. Uczeń musi kontynuować historię, dopóki nie będzie w stanie włączyć do niej zdania z wylosowanej kartki. Gdy fragment zostanie włączona, kapelusz/pudełko jest przekazywane następnemu uczniowi. Uczniowie kontynuują historię, próbując użyć innego zdania warunkowej. Jeśli stracą pomysły lub nieprawidłowo użyją zdania warunkowego, muszą wstać, a następny uczeń przejmuje zadanie. Wygrywa ten, kto pozostanie na miejscu. • Alternatywnie nauczyciel dzieli uczniów na grupy, oferuje im 500 EUR jako wirtualne pieniądze i przedstawia im arkusz aukcji gramatycznej. Arkusz zawiera 20 zdań warunkowych, z których część jest niepoprawna. Zadaniem uczniów jest postawienie wirtualnych pieniędzy na każde zdanie (od 5 EUR do 50 EUR) i określenie, które zdania są poprawne, a które nie. Jeśli ich odpowiedź jest prawidłowa, zyskują postawione pieniądze. Jeśli nie, tracą je. Zwycięska drużyna to ta, która ma największy zysk / mniejszą stratę na koniec.

	<ul style="list-style-type: none"> Uczniowie są proszeni o udział w kolejnym działaniu: muszą wybrać kolegę/koleżankę z klasy, przygotować i nagrać krótki wywiad (2-3 minuty) na temat <i>wakacji</i>. Nagranie zostanie przesłane na platformę internetową, a ich koledzy z klasy będą mogli głosować na najlepszy wywiad w ciągu najbliższych 24 godzin.
Faza końcowa	<p>Online:</p> <ul style="list-style-type: none"> Nauczyciel oferuje dodatkowe materiały (filmy, wykresy, diagramy itp.), aby zachęcić uczniów do wizualnego porządkowania informacji i tworzenia powiązań.
Ocena:	<p>online:</p> <ul style="list-style-type: none"> Nauczyciel prosi uczniów o wykonanie zestawu ćwiczeń dotyczących omawianego tematu (np. na WordWall, Live Worksheets).
Kontynuacja:	<p>online:</p> <ul style="list-style-type: none"> Nauczyciel przesyła piosenkę "Gdybym był bogaczem" z musicalu "Skrzypek na dachu" lub wskazuje link do klipu wideo. Uczniowie przeprowadzają między sobą ankietę na temat tego, co by zrobili, gdyby byli bogaci, piszą krótki raport na temat wyników (150 słów) i przesyłają go na platformę internetową.

Poziom zaawansowania: B2

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Gramatyka Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie muszą rozwiązać krzyżówkę gramatyczną wygenerowaną przez nauczyciela z wyprzedzeniem, aby przećwiczyć poprzednie tematy gramatyczne (np. koniugacje). Rozwiązania są omawiane na początku zajęć. • Na początku lekcji uczniowie wykonują ćwiczenie <i>Dziwne wymówki</i>, aby zapoznać się z tematem lekcji. W związku z tym jedno z błędnych zdań może zawierać nowy element gramatyki, którego należy się jeszcze nauczyć. W ten sposób uczniowie mogą odgadnąć, czego będzie dotyczyć lekcja..
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none"> • Głównym tematem zajęć może być klasyfikacja czasowników. W takim przypadku uczestnicy wykonują ćwiczenie <i>Pomysłowe maszyny</i> zgodnie z opisem, a wersje pełnych zdań są udostępniane i omawiane w klasie. Na przykład, zdania mogą zawierać czasowniki ruchu lub czasowniki z innej kategorii, które są niepoprawne, a uczestnicy muszą je poprawić. • Uczestnicy powinni być zachęceni do wypowiedziania dodatkowych zdań, które nawiązują do zadania: Na przykład, mogą myśleć o fikcyjnych działaniach / supermocach, które nie są możliwe do zrealizowania w prawdziwym świecie, takich jak "<i>Jako podniebny pirat unosiłbym się po niebie moim pirackim statkiem</i>". • Zdania są gromadzone cyfrowo lub na tablicy jako przykłady dla powtórki gramatycznej. Uczestnicy powinni zapoznać się zarówno z koncepcją gramatyczną, jak i przykładowymi zdaniami, które sami stworzyli
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel wyświetla film wideo na temat danej kategorii czasowników
Ocena:	online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel prosi uczestników o przygotowanie zagadek do gry <i>Co można tam zrobić?</i> z omówionym tematem gramatycznym i zebranie ich na platformie (Padlet itp.), aby mogły posłużyć jako podstawa do wprowadzenia do następnych zajęć.
Kontynuacja:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel przesyła film o osobliwych rekordach Guinnessa. • Nauczyciel zleca uczestnikom napisanie o najbardziej unikalnym rodzaju nagrania, jaki mogą sobie wyobrazić (i włączenie wielu czasowników z określonej kategorii), a także o tym, jak procedury mogłyby wyglądać w szczegółach (~ 150 słów). • Tekst można przesłać na internetową platformę edukacyjną..

SŁOWNICTWO

Poziom zaawansowania: **A1**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Słownictwo Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none">• Nauczyciel rozdaje teksty do czytania. Uczniowie zaznaczają wszystkie słowa, które znają (ćwiczenie <i>Koncentracja na tym, co znane</i>).• W drugim etapie teksty są porównywane i uzupełniane w pracy w parach. W razie potrzeby można teraz dodać kolejny krok w czteroosobowych grupach online, aby porównać teksty i uzupełnić wspólną wiedzę.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none">• Uczniowie spotykają się z nauczycielem i wymieniają poglądy na temat zebranej wiedzy o słownictwie. Nauczyciel zapisuje trudne do zdefiniowania słowa z tyłu tablicy, tak aby uczniowie ich nie widzieli. Zapisuje jednak część słownictwa, mieszając litery.• Uczniowie rozpoczynają od ćwiczenia <i>Kolorowe zdanie</i>. Siadają w kręgu, a nauczyciel wyjmie piłkę (siatkową lub inną odpowiedniego rozmiaru).• Jeden uczeń zaczyna z piłką. Rzuci ją do innego ucznia, mówiąc jednocześnie kolor. Drugi uczeń musi teraz pomyśleć o czymś, co kojarzy mu się z tym kolorem.• Na poziomie A1 może to być tylko jedno słowo; bardziej zaawansowani uczniowie mogą zamiast tego wymyślić zdanie. Przykład: "niebieski" - "morze" - "W zeszłym roku pojechałem na wakacje nad morze".• Po zakończeniu gry uczniowie wracają na swoje pierwotne pozycje w klasie.• Następnie nauczyciel odwraca tablicę i uczniowie mogą zobaczyć pomieszane słowa.• Uczniowie muszą teraz znaleźć słowo ukryte za pomieszanymi literami (ćwiczenie <i>Sałatka literowa</i>). Przypomina się im, że są to słowa z ćwiczenia wstępnego.• Kombinacja i harmonogram ćwiczeń pomagają przypomnieć uczniom wnioski z początkowego okresu lekcji i wzmocnić ich zdolność zapamiętywania.
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none">• Nauczyciel oferuje dodatkowe materiały (filmy, wykresy, diagramy itp.), aby zachęcić uczniów do wizualnego porządkowania informacji i tworzenia powiązań.
Ocena:	online: <ul style="list-style-type: none">• Uczniowie są proszeni o wykonanie ćwiczenia polegającego na tworzeniu słów online (np. Live Worksheets): muszą wpisać poprawną formę słowa w nawiasie, aby wypełnić luki słownictwem związanym z pracą i/lub zawodem, rzeczownikami rodzaju męskiego lub żeńskiego.
Kontynuacja:	online: <ul style="list-style-type: none">• Uczniowie są proszeni o wysłuchanie krótkiej historii czytanej przez nauczyciela (można to zrobić podczas lekcji lub indywidualnie jako pracę domową). Ich zadaniem jest znalezienie wszystkich słów, których nie rozumieją i próba rozszyfrowania ich znaczenia na podstawie zdań, w których występują. Nauczyciel umieszcza rozwiązanie w osobnym folderze i udostępnia je uczniom, aby mogli sprawdzić, czy ich domysły były prawidłowe.

Poziom zaawansowania: **A2**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Słownictwo Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none"> • W aplikacji Wordwall lub genial.ly uczniowie mają za zadanie dopasować nazwy zwierząt do ich cieni/konturów. • Uczniowie zbierają informację na temat dźwięków, jakie wydają najbardziej popularne zwierzęta (np. kot, pies, kaczka, itd.) zarówno w języku docelowym, jak i ich ojczystym.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie wymieniają się zebranymi informacjami, porównują języki. • Otrzymują od nauczyciela obrazki przedstawiające zwierzęta. W parach lub małych grupach dokonują klasyfikacji na zwierzęta domowe, dzikie i hodowlane. • Następnie nauczyciel wyjaśnia czym są związki frazeologiczne. Rozdaje uczniom karty, na których wypisane są te, które w swojej strukturze zawierają nazwy zwierząt, ale z usuniętą tą informacją. Uczniowie pracując w parach lub małych grupach próbują uzupełnić związki frazeologiczne nazwą odpowiedniego (wybranego z podanej listy) zwierzęcia oraz wytłumaczyć ich sens
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel proponuje uczniom wyszukanie piosenek w języku docelowym, które zawierają nazwy zwierząt.
Ocena:	online: <ul style="list-style-type: none"> • W aplikacji typu Kahoot! uczniowie rozwiązują quiz, który polega na wyborze odpowiedniego związku frazeologicznego (zawierającego nazwę zwierzęcia), będącego właściwą reakcją na przedstawioną sytuację.
Kontynuacja:	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel zamieszcza na platformie obszerną listę nazw rozmaitych zwierząt oraz innych niż na lekcji związków frazeologicznych, co może być pomocne na dalszym etapie nauki.

Poziom zaawansowania: **B1**

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Słownictwo Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel przesyła tekst o rodzinie królewskiej lub krótki film (np. <i>The Crown, The King's Speech, The Queen</i>) i prosi uczniów o przeczytanie/obejrzenie i zapisanie 3-5 przymiotników związanych z ich emocjami (np. <i>szczęśliwy, smutny, ciekawy, entuzjastyczny</i> itp.) podczas czytania/oglądania. • Uczniowie są proszeni o podzielenie się swoimi wyborami na platformie internetowej.
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie spotykają się z nauczycielem i wymieniają poglądy na temat zebranych przymiotników związanych z emocjami. Nauczyciel zapisuje niektóre przymiotniki na tablicy i prosi uczniów, aby przypomnieli sobie, czego nauczyli się na poprzedniej lekcji i utworzyli rzeczowniki od podanych przymiotników: np. <i>szczęśliwy - szczęście, smutny - smutek, ciekawy - ciekawość</i> itp. • Nauczyciel dzieli uczniów na grupy i daje im listę z grupami słów zawierającymi słownictwo związane z pracą. Nauczyciel prosi uczniów o wyjaśnienie, dlaczego jedno słowo nie pasuje (<i>Co nie pasuje</i>) do grupy: np. <i>kierowca - hodowca - sprzedawca - nauczyciel</i> (nie pasuje ze względu na przyrostek), <i>pisarz - aptekarz - dziennikarz - śpiewak</i> (nie pasuje ze względu na przyrostek) itp. • Każda grupa jest proszona o zidentyfikowanie końcówek/sufiksów na swojej liście i uzupełnienie jej końcówkami/sufiksami zidentyfikowanymi przez grupę znajdującą się przed nią. Nauczyciel zapisuje wszystkie końcówki/sufiksy zidentyfikowane przez wszystkie grupy. • Nauczyciel przypomina uczniom, że czytali tekst/oglądali film o rodzinie królewskiej. Nauczyciel prosi jednego z uczniów o rozpoczęcie gry ze zdaniem <i>Wszystko co jest... królewskie</i>. Nauczyciel instruuje uczniów, aby w ciągu minuty zapisali jak najwięcej słów odnoszących się do <i>rodziny królewskiej</i>: król, królowa, książę, księżniczka, księżę, księżna itp. Po upływie minuty nauczyciel woła "stop", zbiera słowa i omawia je na forum z punktu widzenia formacji płci (np. król - królowa, mąż - żona, itp.)
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel oferuje dodatkowe materiały (filmy, wykresy, diagramy itp.), aby zachęcić uczniów do wizualnego porządkowania informacji i tworzenia powiązań.
Ocena:	online: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie są proszeni o wykonanie ćwiczenia polegającego na tworzeniu słów online (np. Live Worksheets): muszą wpisać poprawną formę słowa w nawiasie, aby wypełnić luki słownictwem związanym z pracą i/lub zawodem, rzeczownikami rodzaju męskiego lub żeńskiego.
Kontynuacja:	online: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie są proszeni o napisanie opowiadania na temat słowa, które wybiorą ze słownictwa związanego z pracą. Historia może pochodzić z ich własnego życia lub być fikcyjna.

Poziom zaawansowania: B2

Informacje ogólne	Rodzaj zajęć: Słownictwo Liczebność grupy: 10-20 uczniów Rodzaj nauki: <i>Blended learning</i>
Faza wstępna:	(współpraca, online lub offline) (e)-learning: <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie muszą zebrać słownictwo związane z rzeczownikami złożonymi. Odpowiedzi mogą być gromadzone na platformie przeznaczonej do <i>blended learning</i>. • Jako wprowadzenie do zajęć można wykorzystać grę <i>Pakowanie walizki</i>, aby zapoznać się ze złożeniami jako pojęciem językowym. • Tutaj uczestnicy muszą zbierać przedmioty, które można spakować do walizki jeden po drugim, jednocześnie zapamiętując i poprawnie nazywając wszystkie przedmioty (sprawdza się zarówno w nauczaniu online jak i offline). W zależności od poziomu językowego, przedmioty mogą mieć charakter realistyczny lub fikcyjny i mogą zawierać różne elementy, takie jak czasowniki, rzeczowniki lub oba. • Alternatywnie nauczyciel może zaprezentować czasowniki/rzeczowniki związane z tematem, a uczestnicy powinni odgadnąć ogólny termin, wyjaśniając jednocześnie, w jaki sposób doszli do swoich wniosków
Faza zasadnicza:	(spotkanie na żywo, twarzą w twarz) praca w klasie: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel zapewnia odpowiednie materiały dydaktyczne dotyczące rzeczowników złożonych (np. listy słownictwa), co jest preferowane w przypadku pracy grupowej. • Następnie można wykorzystać grę <i>Wujek Otto/ Ciocia Anna</i> do utrwalenia struktur zdaniowych z rzeczownikami złożonymi. Zadaniem uczniów jest znalezienie synonimów strukturalnych dla zdania <i>Wujek Otto świętuje swoje dwudziestopięciolecie pracy z rodziną w sobotę o 16:00</i>. Stopień trudności zdania podstawowego można dostosować do grupy uczniów. • Uczestnicy powinni być zmotywowani do wykorzystania swojej fantazji i kreatywności do tworzenia fantazyjnych zdań z rzeczownikami złożonymi, ponieważ usprawnia to proces uczenia się i zapamiętywania. • Dodatkowo można skorzystać z quizu obrazkowego, aby wspólnie znaleźć dalsze słownictwo
Faza końcowa	Online: <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel oferuje dodatkowe materiały (filmy, zdjęcia, wykresy) , aby zachęcić uczniów do wizualizacji omawianego słownictwa, np. za pomocą mapy myśli lub skrzynki online.
Ocena:	online: <ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy są proszeni o zagranie w grę w kości, która ma na celu przećwiczenie czasowników złożonych.
Kontynuacja:	online: <ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy są proszeni o nagranie krótkiego wideo/audio związanego z grą "<i>Zgadnij kto?</i>", w którym opisują sławną osobę, używając wielu zakrytych czasowników, np. ilustrując jej ulubione lub charakterystyczne czynności. • Pozostali muszą odgadnąć, o które osoby chodzi w podanych opisach. • Materiały wideo/audio należy przestać na odpowiednią platformę edukacyjną